

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378 – 7001

C 277

35. årgang

26. oktober 1992

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I *Meddelelser*

.....

II *Forberedende retsakter*

Kommissionen

92/C 277/01

Forslag til Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb

1

92/C 277/02

Forslag til Rådets afgørelse om rammeprogrammet for prioriterede aktioner vedrørende statistiske oplysninger (1993-1997)

54

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb

(92/C 277/01)

KOM(92) 346 endelig udg.

*(Forelagt af Kommissionen den 8. september 1992)*RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Euro-
pæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg, og ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 77/62/EØF af 21. december 1976 om
samordning af fremgangsmåderne ved offentlige ind-
køb ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 92/50/EØF ⁽²⁾, har ved
flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer;
for klarhedens og rationalitetens skyld bør der derfor
foretages en kodificering af dette direktiv;

med henblik på at skabe ét, sammenhængende regelsæt for
indkøb, der foretages af offentlige myndigheder, forekom-
mer det særligt vigtigt så vidt muligt at bringe udform-
ningen af nærværende direktiv i overensstemmelse med
bestemmelserne vedrørende offentlige indkøb som fastsat i

Rådets direktiv 92/.../EØF af 1992 om samord-
ning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af
offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽³⁾ og direktiv 92/
50/EØF ⁽⁴⁾;

de tilpasninger, der skal foretages, vedrører især indsættel-
sen af den funktionelle definition af ordregivende myndig-
heder, valgmuligheden med hensyn til anvendelse af offent-
ligt eller begrænset udbud, kravet om at begrunde afvisning
af ansøgere eller bydende, reglerne for udarbejdelse af
rapporter om anvendelse af de forskellige udbudsprocedu-
rer, reglerne for henvisning til de fælles regler på det
tekniske område, offentliggørelse og deltagelse, præcise-
ringer vedrørende tildelingskriterier og indførelsen af pro-
ceduren i det rådgivende udvalg;

det er endvidere nødvendigt at foretage visse redaktionelle
ændringer for at præcisere de eksisterende bestemmelser;

den samtidige gennemførelse af etableringsfriheden og den
frie udveksling af tjenesteydelser i forbindelse med offentli-
ge indkøbsaftaler, som i medlemsstaterne indgås på statens,

⁽¹⁾ EFT nr. L 13 af 15. 1. 1977, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L ... (ikke vedtaget; jf. fælles holdning fastlagt af
Rådet med henblik på vedtagelse af direktivet om samordning
af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige
bygge- og anlægskontrakter (6355/92) af 18. juni 1992, ikke
offentliggjort).⁽⁴⁾ EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992, s. 1.

lokale organers og andre offentligretlige organers vegne, indebærer sammen med ophævelsen af begrænsningerne en samordning af de nationale fremgangsmåder ved indgåelse af offentlige indkøbsaftaler;

denne samordning skal i videst muligt omfang respektere de fremgangsmåder og den praksis, som er gældende i hver af medlemsstaterne;

Rådet har på De Europæiske Fællesskabers vegne godkendt Aftalen om Statslige Indkøb ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »GATT-Aftalen«;

en liste over ordregivende myndigheder, som henhører under GATT-Aftalen, er opført i Bilag I til nærværende direktiv; det er nødvendigt at ajourføre dette bilag i overensstemmelse med de af medlemsstaterne foreslåede ændringer;

nærværende direktiv finder ikke anvendelse på visse indkøbsaftaler, der indgås indenfor vand-, energi-, transport og telekommunikationssektoren, og som er omfattet af Rådets direktiv 90/531/EØF ⁽²⁾;

uden at det berører anvendelsen af det tærskelbeløb, der er fastsat for indkøbsaftaler under GATT-Aftalen, kan indkøbsaftaler på mindre end 200 000 ECU udelukkes fra deltagelse efter bestemmelserne i dette direktiv; det bør derfor fastsættes, at samordningsbestemmelserne ikke skal finde anvendelse på dem;

det er vigtigt at fastsætte undtagelsestilfælde, hvor man kan undlade at bringe foranstaltningerne til samordning af fremgangsmåderne i anvendelse; men det er ikke mindre vigtigt udtrykkeligt at begrænse disse tilfælde;

fremgangsmåden med udbud efter forhandling bør betragtes som en undtagelse, og den bør derfor kun anvendes i begrænsede tilfælde;

der bør for det tekniske område fastsættes fælles regler, som tager højde for Fællesskabets politik vedrørende standarder og specifikationer;

udviklingen af effektive konkurrenceforhold med hensyn til offentlige indkøb nødvendiggør offentliggørelse på fællesskabsplan af de udbudsbekendtgørelser, som medlemssta-

ternes ordregivende myndigheder udsteder; de oplysninger, som indeholdes i disse bekendtgørelser, skal gøre det muligt for Fællesskabets leverandører at vurdere, om de udbudte indkøb er af interesse for dem; med henblik herpå bør der gives dem tilstrækkeligt kendskab til de varer, der skal leveres og de dertil knyttede betingelser; især ved begrænset udbud har offentliggørelsen til formål at gøre det muligt for medlemsstaternes entreprenører at vise deres interesse for aftalerne ved at anmode de ordregivende myndigheder om en opfordring til at afgive bud på de foreskrevne betingelser;

de supplerende oplysninger vedrørende aftalerne skal, således som det er almindeligt i medlemsstaterne, være indeholdt i udbudsbetingelserne for hver enkelt aftale eller i et tilsvarende dokument;

der bør fastsættes fælles regler for deltagelse i tilbudsgivning i forbindelse med offentlige indkøb, der omfatter såvel kriterier for kvalitativ udvælgelse som kriterier for tildeling af ordrer;

nærværende direktiv må ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår frister for gennemførelse og for de i bilag V anførte frister for anvendelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- a) »offentlige indkøbsaftaler« gensidigt bebyrdende aftaler, som indgås skriftligt mellem en leverandør (en fysisk eller juridisk person) på den ene side og en af de i litra b) definerede ordregivende myndigheder på den anden side, og som vedrører køb, leasing eller leje med eller uden forkøbsret af varer. Levering af sådanne varer kan som tillæg omfatte monterings- og installationsarbejde;
- b) »ordregivende myndigheder« staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en/et eller flere af sådanne lokale myndigheder eller offentligretlige organer;

ved »offentligretligt organ« forstås ethvert organ:

- hvis opgave det er at imødekomme almenhedens behov, dog ikke på det erhvervs- eller forretningsmæssige område,

⁽¹⁾ EFT nr. L 71 af 17. 1. 1980, s. 1;
EFT nr. L 345 af 9. 12. 1987, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 279 af 29. 10. 1990, s. 1.

- som er en juridisk person, og
- hvis drift for mere end halvdelens vedkommende finansieres af staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer, hvis drift er underlagt disses kontrol, eller hvortil staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer kan udpege mere end halvdel af medlemmerne i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet.

Fortegnelser over de offentligretlige organer eller kategorier af organer, der opfylder de kriterier, der er nævnt i andet afsnit i dette litra, findes i bilag I i direktiv 92/.../EØF. Disse fortegnelser skal være så fuldstændige som muligt og kan revideres efter proceduren i artikel 35 i direktiv 92/.../EØF;

- c) — »tilbudsgiver«, den leverandør, som har afgivet bud,
- »ansøger«, den, der har anmodet om opfordring til at deltage ved begrænset udbud;
- d) »offentligt udbud«, national fremgangsmåde, hvorved alle interesserede leverandører kan afgive bud;
- e) »begrænset udbud«, national fremgangsmåde, hvorved kun de leverandører, der af de ordregivende myndigheder modtager opfordring dertil, kan afgive bud;
- f) »udbud efter forhandling«, national fremgangsmåde, hvorved de ordregivende myndigheder henvender sig til bestemte leverandører og forhandler kontraktens vilkår med en eller flere af dem.

Artikel 2

1. Dette direktiv gælder ikke for:

- a) indkøbsaftaler, der er indgået indenfor de områder, der er nævnt under artikel 2, 7, 8 og 9 i direktiv 90/531/EØF eller for aftaler, som opfylder betingelserne i artikel 6, stk. 2 i nævnte direktiv.
- b) indkøbsaftaler, der erklæres hemmelige, eller hvis gennemførelse må ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med gældende love eller administrative forskrifter i den pågældende medlemsstat, eller når beskyttelsen af væsentlige sikkerhedsinteresser i samme medlemsstat kræver det.

2. Når en ordregivende myndighed som omhandlet i artikel 1, litra b), overdrager et organ, der ikke er en ordregivende myndighed, uanset dets juridiske status, en

særlig eller eneret til at udføre offentlige tjenesteydelser, skal den aftale, i henhold til hvilken denne ret tildeles, foreskrive at det pågældende organ ved indgåelse af offentlige indkøbsaftaler med tredjemand som led i denne virksomhed skal respektere grundsætningen om, at forskelsbehandling på grundlag af nationalitet ikke er tilladt.

Artikel 3

Dette direktiv anvendes på alle varer som omhandles af artikel 1, litra a), herunder varer, der omfattes af kontrakter, som de ordregivende myndigheder indgår på forsvarsområder, dog med undtagelse af de varer, der er omhandlet i Traktatens artikel 223, stk. 1, litra b), jf. dog artikel 2, 4 og 5, stk. 1.

Artikel 4

Dette direktiv finder ikke anvendelse på offentlige indkøbsaftaler, for hvilke der gælder andre procedureregler, og som er indgået i henhold til:

- a) en international aftale, som under overholdelse af Traktaten er indgået mellem en medlemsstat og et eller flere tredjelande, og som vedrører leveringer, der er bestemt til signatarstaternes fælles gennemførelse eller udnyttelse af et projekt; alle aftaler meddeles Kommissionen, der kan konsultere Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, der er nedsat ved afgørelse 71/306/EØF⁽¹⁾;
- b) en i forbindelse med troppestationering indgået international aftale vedrørende virksomheder i en medlemsstat eller i et tredjeland;
- c) en international organisations særlige fremgangsmåde.

Artikel 5

1. a) Afsnit II, III og IV samt artikel 6 og 7 gælder for offentlige indkøbsaftaler,

- der indgås af ordregivende myndigheder, jf. artikel 1, litra b), herunder af ordregivende myndigheder på forsvarsområdet, jf. bilag I vedrørende varer, der ikke er opført i bilag II, når den anslåede værdi uden merværdiafgift udgør 200 000 ECU eller derover;
- der indgås af de i bilag I anførte ordregivende myndigheder, og hvis anslåede værdi uden mer-

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 15; Beslutning ændret ved beslutning 77/63/EØF (EFT nr. L 13 af 15. 1. 1977, s. 15).

værdiafgift er lig med eller overstiger den tærskel, der er fastsat i overensstemmelse med GATT-Aftalen; for så vidt angår ordregivende myndigheder på forsvarsområdet gælder dette kun for aftaler vedrørende varer omfattet af bilag II.

- b) Dette direktiv finder anvendelse på offentlige indkøbsaftaler, hvis anslåede værdi er lig med eller overstiger den fastsatte tærskel på det tidspunkt, hvor bekendtgørelsen offentliggøres i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2.

- c) De fastsatte tærsklers modværdi i national valuta samt den i GATT-Aftalen fastsatte tærskels modværdi i ecu skal i princippet og med virkning fra 1. januar 1988 justeres en gang hvert andet år. Beregningen af disse modværdier sker på grundlag af gennemsnittet af disse valutaers dagskurs over for ecu og på grundlag af gennemsnittet af ecu's dagskurs over for SDR over de 24 måneder, der afslutter den sidste dag i august umiddelbart forud for den justering, der finder sted den 1. januar.

På Kommissionens foranledning skal den i nærværende litra c) fastsatte beregningsmetode revideres i Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler i princippet to år efter, at metoden er anvendt første gang.

- d) De i litra a) fastsatte tærskler og tærsklernes modværdi i national valuta og, for så vidt angår den i GATT-Aftalen fastsatte tærskel, dens modværdi i ecu, offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende i begyndelsen af november umiddelbart efter den justering, som er fastsat i litra c), første afsnit.

2. Ved aftaler om leasing, leje med eller uden forkøbsret af varer, beregnes aftalens værdi på grundlag af:

- for så vidt angår tidsbegrænsede aftaler, hvis løbetid er tolv måneder eller derunder, er beregningsgrundlaget lig med aftalens samlede værdi; for så vidt angår tidsbegrænsede aftaler, hvis løbetid er over tolv måneder, lig med aftalens samlede værdi, inkl. den anslåede overskydende værdi;
- for så vidt angår tidsubegrænsede aftaler eller aftaler, hvis løbetid ikke kan fastsættes nærmere, er beregningsgrundlaget lig med den månedlige rate, multipliceret med 48.

3. For så vidt angår indkøbsaftaler, der indgås regelmæssigt, eller som fornyes inden for en bestemt periode, beregnes aftalens værdi på grundlag af:

- den samlede faktiske værdi af lignende successive aftaler, der er indgået i løbet af det forudgående finansår eller de forudgående tolv måneder — så vidt muligt korrigeret for eventuelle ændringer i henseende til mængde eller værdi — over de tolv måneder, der følger efter indgåelsen af den oprindelige kontrakt, eller

- den anslåede samlede værdi af successive aftaler i de første tolv måneder efter den første levering eller i løbet af aftaleperioden, hvor denne overstiger tolv måneder.

Reglerne om beregning af aftalernes værdi må ikke anvendes med henblik på at unddrage aftalerne fra dette direktivs anvendelsesområde.

4. Når et påtænkt indkøb af ensartede varer i givet fald fordeles over en række delaftaler, der indgås samtidig, skal den anslåede værdi af alle disse delaftaler tilsammen lægges til grund for anvendelsen af stk. 1 og 2.

5. Når en påtænkt indkøbsaftale indeholder en udtrykkelig klausul om optionsret, er beregningsgrundlaget for aftalens anslåede værdi det højeste beløb for køb, leasing, leje med eller uden forkøbsret, herunder optionsmulighederne.

6. Et påtænkt indkøb af en vis leverancemængde må ikke opdeles med henblik på at unddrage det fra dette direktivs anvendelsesområde.

Artikel 6

1. De ordregivende myndigheder anvender ved indgåelsen af offentlige indkøbsaftaler de i artikel 1, litra d), e) og f) definerede procedurer, i de nedenfor anførte tilfælde.

2. De ordregivende myndigheder kan indgå indkøbsaftaler ved udbud efter forhandling, når de afgivne bud efter anvendelse af offentligt eller begrænset udbud er ukorrekte, eller når de afgivne bud er uantagelige efter nationale bestemmelser, der er forenelige med afsnit IV, på betingelse af, at der ikke foretages afgørende ændringer i de oprindelige udbudsbetingelser. De ordregivende myndigheder skal i så fald offentliggøre en udbudsbekendtgørelse, medmindre de i udbuddet efter forhandling medtager alle virksomheder, som opfylder betingelserne i artikel 20 til 24, og som under det forudgående offentlige eller begrænsede udbud har afgivet bud i overensstemmelse med udbudsprocedurens formelle krav.

3. De ordregivende myndigheder kan indgå indkøbsaftaler ved udbud efter forhandling uden forudgående offent-

liggørelse af en udbudsbekendtgørelse i følgende tilfælde:

- a) når der ikke er afgivet bud i forbindelse med offentligt eller begrænset udbud på betingelse af, at der ikke foretages afgørende ændringer i de oprindelige udbudsbetingelser, samt at der forelægges Kommissionen en rapport;
- b) når der er tale om varer, som alene er fremstillet med henblik på forskning, forsøg, undersøgelse eller udvikling; denne bestemmelse omfatter ikke serieproduktion til påvisning af varens handelsmæssige levedygtighed eller til dækning af forsknings- og udviklingsomkostninger;
- c) ved indkøb af varer, hvis fremstilling eller levering af tekniske eller kunstneriske årsager eller af årsager, der vedrører beskyttelsen af en eneret, kun kan overdrages en bestemt leverandør;
- d) i strengt nødvendigt omfang, når tvingende grunde som følge af begivenheder, som de pågældende ordregivende myndigheder ikke har kunnet forudse, ikke gør det muligt at overholde de frister, der kræves ved offentlige eller begrænsede udbud, eller ved udbud efter forhandling som omhandlet i stk. 2. De omstændigheder, der skal begrunde den tvingende nødvendighed, må på ingen måde kunne tilregnes de ordregivende myndigheder;
- e) ved supplerende leveringer fra den oprindelige leverandør til delvis fornyelse af sædvanlige leveringer eller installationer eller til udvidelse af allerede foretagne leveringer eller installationer, når et leverandørskifte ville gøre det nødvendigt for den ordregivende myndighed at anskaffe udstyr, som på grund af en forskel i teknisk beskaffenhed ville medføre teknisk uforenelighed eller uforholdsmæssigt store tekniske vanskeligheder ved drift og vedligeholdelse. Løbetiden for disse aftaler samt for aftaler, der kan fornyes, må generelt ikke overstige tre år.

4. I alle andre tilfælde skal de ordregivende myndigheder indgå indkøbskontrakter ved offentligt udbud eller ved begrænset udbud.

Artikel 7

1. Senest 15 dage efter modtagelsen af anmodningen skal den ordregivende myndighed meddele alle forbigående ansøgere eller bydende, der anmoder derom, begrundelsen for at deres ansøgning eller udbud er forkastet, og i tilfælde af indgivelse af bud navnet på den valgte entreprenør.

2. Den ordregivende myndighed meddeler de ansøgere eller bydende, der anmoder derom, begrundelsen for, at

den har besluttet ikke at indgå en aftale, der har været udbudt, eller har besluttet at gøre udbudsproceduren om. Den underretter også Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer om denne beslutning

3. For hver indgået aftale udarbejder de ordregivende myndigheder en rapport, der mindst skal omfatte følgende oplysninger:

- den ordregivende myndigheds navn og adresse samt aftalens genstand og værdi,
- navnene på de valgte ansøgere eller bydende og begrundelsen for valget af dem,
- navnet på de forbigående ansøgere eller bydende og begrundelsen for tilsidesættelsen af dem,
- navnet på den valgte entreprenør og begrundelsen for valget af hans bud samt, hvis dette vides, oplysninger om, hvor stor en del af arbejdet den valgte entreprenør har til hensigt at give i underentreprise til tredjemand,
- ved udbud efter forhandling begrundelsen for de i artikel 6 omhandlede omstændigheder, der har ført til denne fremgangsmåde.

Rapporten eller dens hovedpunkter meddeles Kommissionen på dennes anmodning.

AFSNIT II

FÆLLES REGLER PÅ DET TEKNISKE OMRÅDE

Artikel 8

1. De tekniske specifikationer i bilag III angives i de generelle dokumenter eller i kontraktdokumenterne vedrørende den enkelte aftale.

2. Med forbehold af medlemsstaternes obligatoriske tekniske forskrifter, for så vidt disse er forenelige med fællesskabsretten, defineres de i stk. 1 omhandlede tekniske specifikationer af de ordregivende myndigheder ved henvisning til nationale standarder, hvorved europæiske standarder gennemføres, ved henvisning til europæiske tekniske godkendelser eller ved henvisning til fælles tekniske specifikationer.

3. En ordregivende myndighed kan fravige det i stk. 2 fastlagte princip, når:

- a) standarderne, de europæiske tekniske godkendelser eller fælles tekniske specifikationer ikke indeholder nogen bestemmelse om, hvorledes der skal fastlægges overensstemmelse, eller såfremt der ikke findes nogen teknisk metode, der giver mulighed for på en tilfredsstillende måde at fastslå et produkts overensstemmelse med disse standarder, europæiske tekniske godkendelser eller fælles tekniske specifikationer;

- b) anvendelsen af stk. 2 vil være til hinder for anvendelsen af Rådets direktiv 86/361/EØF ⁽¹⁾ eller Rådets afgørelse 87/95/EØF ⁽²⁾ eller andre fællesskabsinstrumenter på særlige udstyrs- eller produktområder,
- c) når anvendelsen af standarderne, de europæiske tekniske godkendelser eller fælles tekniske specifikationer ville tvinge den ordregivende myndighed til at foretage indkøb af materiel, der er uforeneligt med udstyr, der allerede anvendes, eller ville medføre uforholdsmæssigt store udgifter eller tekniske vanskeligheder, men kun som del af en klart defineret og fastlagt strategi med henblik på overgang til europæiske standarder, og europæiske tekniske godkendelser eller fælles tekniske specifikationer inden for en bestemt periode;
- d) når det pågældende projekt er en virkelig nyskabelse, hvor anvendelsen af eksisterende europæiske standarder, europæiske tekniske godkendelser eller fælles tekniske specifikationer ville være uhensigtsmæssig.

4. De ordregivende myndigheder, der påberåber sig stk. 3, anfører, om muligt, deres grunde hertil i udbudsbekendtgørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* eller i aftaledokumenterne, og anfører i alle tilfælde grundene i deres interne dokumenter og stiller efter anmodning disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne og Kommissionen.

5. Hvis der ikke foreligger europæiske standarder eller europæiske tekniske godkendelser eller fælles tekniske specifikationer:

- a) fastsættes de tekniske specifikationer ved henvisning til de nationale tekniske specifikationer, der er anerkendt som værende i overensstemmelse med de grundlæggende krav i fællesskabsdirektiverne om teknisk harmonisering, efter de procedurer, der er fastsat i disse direktiver og særligt i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i Rådets direktiv 89/106/EØF ⁽³⁾;
- b) kan de tekniske specifikationer fastsættes ved henvisning til de nationale tekniske specifikationer for udformning, beregning og udførelse af entreprenørarbejder samt for anvendelse af materialer;
- c) kan de tekniske specifikationer defineres ved henvisning til andre dokumenter.

I så fald bør der i prioritetsorden henvises til:

- i) de nationale standarder, hvorved internationale standarder, der er anerkendt i den ordregivende myndigheds land, gennemføres;
- ii) andre nationale standarder og nationale tekniske godkendelser i den ordregivende myndigheds land;
- iii) alle andre standarder.

6. Medmindre aftalens genstand berettiger dertil, forbyder medlemsstaterne, at der i vilkårene for den enkelte aftale indføres tekniske specifikationer, som omtaler varer af et bestemt fabrikat eller af en bestemt oprindelse, eller som nævner særlige fremstillingsmetoder, og som derved begunstiger eller udelukker bestemte leverandører eller varer. Det er navnlig forbudt at anføre varemærker, patenter eller typer, eller at anføre en bestemt oprindelse eller et bestemt fabrikat. Dog er en sådan angivelse i forbindelse med angivelsen »eller dermed ligestillet« tilladt, når de ordregivende myndigheder ikke har mulighed for at give en beskrivelse af aftalegenstanden ved hjælp af specifikationer, som er tilstrækkeligt nøjagtige og fuldstændigt forståelige for alle parter.

AFSNIT III

FÆLLES REGLER OM OFFENTLIGHED

Artikel 9

1. De ordregivende myndigheder skal snarest muligt efter deres finansårs begyndelse ved en vejledende bekendtgørelse offentliggøre de samlede indkøb inden for hvert produktområde, som de agter at indgå i de følgende tolv måneder, når den anslåede totale værdi, jf. artikel 5, er på mindst 750 000 ECU.

Produktområderne fastsættes med henvisning til nomenklaturen »Classification of Products According to Activities« (CPA) ⁽⁴⁾. Kommissionen fastlægger betingelserne for henvisning i bekendtgørelsen til bestemte standpunkter i nomenklaturen i overensstemmelse med proceduren i artikel 32, stk. 2.

2. De ordregivende myndigheder, der ønsker at indgå en aftale om et offentligt indkøb ved offentligt eller begrænset udbud eller ved udbud efter forhandling som anført i artikel 6, stk. 2, tilkendegiver deres hensigt ved en bekendtgørelse.

3. De ordregivende myndigheder, der har indgået en aftale, giver meddelelse om resultatet heraf ved en bekendtgørelse. Dog vil det i visse tilfælde være muligt at undlade at offentliggøre visse former for oplysninger, hvis disse oplysninger ville være til hinder for anvendelse af lovgivningen eller på anden måde være til skade for bestemte offentlige eller private virksomheders retmæssige økonomiske interesser eller konkurrenceforholdet mellem leverandørerne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 217 af 5. 8. 1986, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 36 af 7. 2. 1987, s. 31.

⁽³⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT nr. L ... af

4. Bekendtgørelserne udformes i overensstemmelse med modellerne i bilag IV og skal indeholde de deri krævede oplysninger. De ordregivende myndigheder kan ikke kræve andre betingelser end de i artikel 22 og 23 opfyldt, når de anmoder om oplysning om de økonomiske og tekniske mindstekrav, som de kræver opfyldt af leverandører som forudsætning for udvælgelse (punkt 11 i bilag IV B, punkt 9 i bilag IV og punkt 8 i bilag IV D).

5. Bekendtgørelserne sendes af de ordregivende myndigheder hurtigst muligt og på den bedst egnede måde til Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer. Når der er tale om den i artikel 12 omhandlede hasteprocedure, skal bekendtgørelserne sendes pr. telex, telegram eller telefax.

Den i stk. 1 omhandlede bekendtgørelse sendes snarest muligt efter finansårets begyndelse.

Den i stk. 3 omhandlede bekendtgørelse sendes senest 48 dage efter indgåelsen af den pågældende aftale.

6. De i stk. 1 og 3 omhandlede bekendtgørelser offentliggøres i deres helhed i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og i TED-databanken på Fællesskabernes officielle sprog, dog således at kun udgaven på originalsproget er autentisk.

7. De i stk. 2 omhandlede bekendtgørelser offentliggøres i deres helhed i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og i TED-databanken på originalsproget. Et resume af hver bekendtgørelses hovedindhold offentliggøres på Fællesskabernes øvrige sprog, dog således at kun udgaven på originalsproget er autentisk.

8. Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer offentliggør bekendtgørelserne senest tolv dage efter afsendelsesdatoen. Når der er tale om den i artikel 12 omhandlede hasteprocedure, nedsættes fristen til fem dage.

9. Offentliggørelse i de officielle meddelelsesorganer eller i pressen i den ordregivende myndigheds hjemland må ikke finde sted før datoen for afsendelsen til Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer; datoen skal nævnes i offentliggørelsen. Den må ikke indeholde andre oplysninger end dem, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

10. De ordregivende myndigheder skal være i stand til at bevise afsendelsesdatoen.

11. Omkostningerne ved offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* afholdes af Fællesskaberne. Bekendtgørelsen må ikke være

længere end én side i nævnte Tidende, eller ca. 650 ord. Hvert nummer af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, som indeholder én eller flere bekendtgørelser, gengiver den eller de modeller, som den eller de offentliggjorte bekendtgørelser henviser til.

Artikel 10

1. Ved offentlige udbud skal fristen for modtagelse af bud af de ordregivende myndigheder fastsættes således, at den ikke er på under 52 dage regnet fra datoen for afsendelsen af bekendtgørelsen.

2. Når anmodning derom er blevet fremsat i tide, skal de ordregivende myndigheder eller de kompetente organer fremsende udbudsbetingelserne og supplerende materiale til leverandører i løbet af seks dage efter modtagelsen af deres anmodning derom.

3. Når anmodning derom er blevet fremsat i tide, skal yderligere oplysninger om udbudsbetingelserne meddeles af de ordregivende myndigheder senest seks dage før udløbet af den frist, der er fastsat for modtagelsen af buddene.

4. Når udbudsbetingelserne, supplerende dokumenter eller oplysninger på grund af deres omfang ikke kan fremlægges inden for de frister, der er fastsat i stk. 2 eller 3, eller når et bud kun kan afgives efter besigtigelse på stedet eller efter gennemsyn på stedet af bilagsmateriale til udbudsbetingelserne, forlænges den i stk. 1 anførte tidsfrist i passende omfang.

Artikel 11

1. Ved begrænset udbud og ved udbud efter forhandling jvf. artikel 6, stk. 2, må den af de ordregivende myndigheder fastsatte frist for modtagelse af anmodninger om deltagelse ikke være på under 37 dage regnet fra datoen for afsendelsen af bekendtgørelsen.

2. De ordregivende myndigheder skal samtidigt og skriftligt opfordre de udvalgte ansøgere, der kommer i betragtning, til at afgive bud eller forhandle. Opfordringsskrivelsen ledsages af udbudsbetingelserne og af det supplerende materiale. Den skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) eventuelt adressen på det sted, hvor udbudsbetingelserne og de supplerende dokumenter kan fås, og sidste frist for fremsættelse af anmodning herom, samt størrelsen af og betalingsmåden for det gebyr, som eventuelt skal betales for at modtage dette materiale;
- b) fristen for modtagelse af bud, den adresse, til hvilken de skal fremsendes og det eller de sprog, de skal være udfærdigt på;

- c) en henvisning til den offentliggjorte udbudsbekendtgørelse;
- d) angivelse af, hvilke dokumenter, der eventuelt skal vedlægges, enten til støtte for erklæringer, der kan efterprøves, og som ansøgeren har fremlagt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, eller som supplement til de oplysninger, der er nævnt i samme artikel, og på samme betingelser som fastsat i artikel 22 og 23;
- e) kriterierne for tildelingen af kontrakten, hvis de ikke er anført i bekendtgørelsen.

3. Ved begrænsede udbud må den af de ordregivende myndigheder fastsatte frist for modtagelse af bud ikke være på under 40 dage regnet fra datoen for afsendelsen af den skriftlige opfordring.

4. Ansøgninger om deltagelse i udbud kan fremsættes pr. brev, telegram, telex, telefax eller telefon. I de fire sidstnævnte tilfælde skal de bekræftes ved brev, der afsendes inden udløbet af den i stk. 1 omhandlede frist.

5. Når anmodning derom er blevet fremsat i tide, skal yderligere oplysninger om udbudsbetingelserne meddeles af de ordregivende myndigheder senest seks dage før udløbet af den frist, der er fastsat for modtagelsen af buddene.

6. Når bud kun kan afgives efter besigtigelse på stedet eller efter gennemsyn på stedet af bilagsmateriale til udbudsbetingelserne, skal den i stk. 3 anførte tidsfrist forlænges i passende omfang.

Artikel 12

1. I hastetilfælde, hvor det er umuligt at anvende de i artikel 11 fastlagte tidsfrister, kan de ordregivende myndigheder fastsætte følgende frister:

- a) en frist for modtagelse af anmodninger om deltagelse på ikke under 15 dage regnet fra datoen for afsendelsen af bekendtgørelsen,
- b) en frist for modtagelse af bud på ikke under ti dage regnet fra datoen for opfordringen til at afgive bud.

2. Når anmodning derom er blevet fremsat i tide, skal yderligere oplysninger om udbudsbetingelserne meddeles af de ordregivende myndigheder senest fire dage før udløbet af den frist, der er fastsat for modtagelsen af buddene.

3. Anmodninger om deltagelse og opfordringer til at afgive bud skal fremsendes ad hurtigste vej. Når ansøgninger om deltagelse fremsættes pr. telegram, telex, telefax

eller telefon, skal de bekræftes ved brev, der afsendes inden udløbet af den i stk. 1 omhandlede frist.

Artikel 13

De ordregivende myndigheder kan i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre bekendtgørelser om offentlige indkøbsaftaler, som ikke omfattes af den pligt til offentliggørelse, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 14

De nærmere betingelser for udarbejdelse, fremsendelse, modtagelse, oversættelse, opbevaring og distribution af de i artikel 9 omhandlede bekendtgørelser og meddelelser og af de statistiske rapporter, der er omhandlet i artikel 31, såvel som nomenklaturen fastsat i artikel 9 og i bilag II og IV kan ændres efter proceduren i artikel 32, stk. 2. Betingelserne for henvisning til bestemte positioner i nomenklaturen kan fastlægges efter samme procedure.

AFSNIT IV

FÆLLES REGLER FOR DELTAGELSE

Artikel 15

1. Tildeling af ordren sker på grundlag af de i dette afsnits kapitel 2 fastsatte kriterier og under overholdelse af artikel 16, efter at kvalifikationerne hos de leverandører, som ikke er udelukket i medfør af artikel 20, er blevet efterprøvet. Denne efterprøvning foretages af de ordregivende myndigheder i overensstemmelse med kriterierne for økonomisk og finansiell stilling samt teknisk formåen som anført i artikel 22, 23 og 24.

2. De ordregivende myndigheder skal respektere den fortrolige karakter af alle af leverandørerne givne oplysninger.

Artikel 16

1. Når kriteriet for tildeling af ordren er det økonomisk mest fordelagtige bud, kan de ordregivende myndigheder tage hensyn til alternative bud fra bydende, når disse alternative bud opfylder de mindstekrav, der er fastsat af de ordregivende myndigheder.

De ordregivende myndigheder angiver i udbudsbetingelserne, hvilke mindstekrav alternative bud skal opfylde, samt

de nærmere bestemmelser for afgivelse af alternative bud. De skal i udbudsbekendtgørelsen angive, om alternative bud ikke modtages.

De ordregivende myndigheder kan ikke afvise et alternativt bud alene med den begrundelse, at det er udarbejdet med tekniske specifikationer, der er defineret ved henvisning til nationale standarder, hvorved europæiske standarder gennemføres, ved henvisning til europæiske tekniske godkendelser eller ved henvisning til fælles tekniske specifikationer som omhandlet i artikel 8, stk. 2, eller ved henvisning til nationale tekniske specifikationer som omhandlet i artikel 8, stk. 5, litra a) og b).

2. Ordregivende myndigheder, der har indvilliget i at tage alternative bud i betragtning i henhold til stk. 1, kan ikke afvise et alternativt bud alene med den begrundelse, at det, såfremt det antages, vil blive en tjenesteydelsesaftale og ikke en indkøbsaftale efter nærværende direktiv.

Artikel 17

I udbudsbetingelserne kan den ordregivende myndighed anmode den bydende om i budet at angive, hvilke dele af arbejdet han eventuelt har til hensigt at give i underentreprise til tredjemand.

Denne angivelse berører ikke hovedentreprenørens ansvar.

Artikel 18

Sammenslutninger af leverandører har ret til at afgive bud. Af sådanne sammenslutninger kan ikke forlanges, at de med henblik på at afgive bud skal antage en bestemt retlig form; i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en tilfredsstillende opfyldelse af aftalen, kan dette imidlertid forlanges, når sammenslutningen har fået tildelt ordren.

Artikel 19

1. Ved begrænsede udbud eller ved udbud efter forhandling vælger de ordregivende myndigheder på grundlag af de afgivne oplysninger om leverandørens egen situation såvel som de oplysninger og formaliteter, der er nødvendige for at kunne vurdere de mindstekrav af økonomisk og teknisk art, som denne skal opfylde, de ansøgere, som de vil opfordre til at afgive bud eller til at forhandle med, blandt dem, der har de i artikel 20 til 24 krævede kvalifikationer.

2. Når de ordregivende myndigheder indgår en aftale ved begrænset udbud, kan de fastsætte en margen for det mindste og største antal leverandører, de vil opfordre til at afgive bud. I så fald angives denne margen i bekendtgørelsen. Margenen fastlægges efter karakteren af de varer, der skal leveres. Antallet af leverandører må ikke være under fem. Det kan højst være tyve.

Under alle omstændigheder skal antallet af ansøgere, der opfordres til at afgive bud, være tilstrækkeligt stort til at sikre reel konkurrence.

3. Når de ordregivende myndigheder indgår en kontrakt ved udbud efter forhandling i henhold til artikel 6, stk. 2, må antallet af ansøgere, der har adgang til at forhandle, ikke være mindre end tre, forudsat at der er et tilstrækkeligt antal kvalificerede ansøgere.

4. Hver medlemsstat drager omsorg for, at dens ordregivende myndigheder uden forskelsbehandling opfordrer leverandører i andre medlemsstater, der opfylder de stillede krav, til at afgive bud på samme betingelser, som gælder for de nationale leverandører.

Kapitel 1

Kriterier for kvalitativ udvælgelse

Artikel 20

1. Fra deltagelse i tilbudsgivning kan enhver leverandør udelukkes,

- a) hvis bo er under konkursbehandling eller behandles med henblik på tvangsakkord uden for konkurs, hvis virksomhed er under likvidation, eller som har indstillet sin erhvervsvirksomhed, eller som befinder sig i en lignende situation i henhold til en tilsvarende procedure efter national lovgivning;
- b) hvis bo er begæret taget under konkursbehandling eller behandling med henblik på tvangsakkord uden for konkurs, eller over for hvem andre lignende procedurer efter national lovgivning er blevet bragt i anvendelse;
- c) som ved en retskraftig dom er blevet dømt for et straffbart forhold, der rejser tvivl om den pågældendes faglige hæderlighed;
- d) som i faglige anliggender har begået en alvorlig fejl, som den ordregivende myndighed beviseligt har konstateret;
- e) som ikke har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til betaling af ydelser til social sikring ifølge lovgivningen i det land, hvor den pågældende er etableret, eller i den ordregivende myndigheds land;
- f) som ikke har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til betaling af skatter og afgifter i henhold til lovgivningen i det land, hvor den pågældende er etableret, eller i den ordregivende myndigheds land;

g) som har fremsat groft urigtige erklæringer i forbindelse med afgivelse af oplysninger, som kan forlanges i medfør af dette kapitel.

2. Når den ordregivende myndighed af leverandøren kræver bevis for, at han ikke befinder sig i de under stk. 1, litra a), b), c), e) eller f), nævnte situationer, godkender den som tilstrækkeligt bevis:

- for så vidt angår litra a), b) eller c) fremlæggelse af en udskrift af strafferegistret eller i mangel heraf et tilsvarende dokument udstedt af en kompetent retslig eller administrativ myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland, hvoraf fremgår, at disse krav er opfyldt,
- for så vidt angår litra e) eller f) en attest udstedt af myndighederne i den pågældende medlemsstat.

3. Hvis et dokument eller en attest som omhandlet i stk. 2 ikke udstedes af det pågældende land, eller ikke dækker alle de i stk. 1, litra a), b) eller c), nævnte tilfælde, kan de erstattes af en erklæring under ed eller i de medlemsstater, hvor edsafleggelse ikke finder sted, af en højtidelig erklæring, der af vedkommende afgives for en kompetent retslig eller administrativ myndighed, for en notar eller over for en kompetent faglig organisation i hjemlandet eller et senere opholdsland.

4. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder og organisationer, som kan udstede de i stk. 2 og 3 omhandlede dokumenter, certifikater eller erklæringer, og underretter omgående de andre medlemsstater samt Kommissionen derom.

Artikel 21

1. Enhver leverandør, som ønsker at deltage i en offentlig indkøbsaftale, kan opfordres til at godtgøre, at han er optaget i et af de faglige registre som foreskrevet i lovgivningen i den medlemsstat, hvori han er etableret, eller til at fremlægge en erklæring under ed eller attest som angivet i stk. 2.

2. De relevante faglige registre og handelsregistre samt erklæringer eller attester er:

- i Belgien: »Registre du commerce / Handelsregister«;
- i Danmark: »Aktieselskabsregistret«, »Foreningsregistret« og »Handelsregistret«;
- i Tyskland: »Handelsregister« og »Handwerksrolle«;

— i Grækenland: »Βιοτεχνικό ή Βιομηχανικό ή Εμπορικό Επιμελητήριο«;

— i Spanien: »Registro Oficial de Contratistas del ministerio de Industria y Energia«;

— i Frankrig: »registre du commerce« og »répertoire des métiers«;

— i Italien: »registro della camera di commercio, industria, agricoltura e artigianato« og »registro delle commissioni provinciali per l'artigianato«;

— i Nederlandene: »Handelsregister«;

— i Portugal: »Registro Nacional das Pessoas Colectivas«;

— i Det Forenede Kongerige og Irland kan leverandøren anmodes om at fremlægge en attest udstedt af »Registrar of Companies« eller »Registrar of Friendly Societies«, der angiver, at han er optaget heri eller, hvis dette ikke kan attesteres, en attest, hvori det attesteres, at den pågældende under ed har afgivet en erklæring om, at han udøver det pågældende erhverv i det land, hvori han er etableret på et nærmere angivet forretningssted og under et bestemt firmanavn.

Artikel 22

1. Bevis for leverandørens finansielle og økonomiske formåen kan normalt afgives på én eller flere af følgende måder:

- a) ved egnede erklæringer fra bank;
- b) ved fremlæggelse af leverandørens balance eller balancudtog, hvis offentliggørelse af balancen er foreskrevet i lovgivningen i det land, hvor leverandøren er etableret;
- c) ved erklæring om leverandørens samlede omsætning i de sidste tre regnskabsår og dens omsætning i den samme periode i forbindelse med levering af sådanne varer, som aftalen vedrører.

2. De ordregivende myndigheder skal i bekendtgørelsen eller i opfordringen til at afgive bud anføre, hvilken form eller hvilke former for bevis de har valgt, samt hvilke andre former for bevis, der er påkrævet ud over de under stk. 1 anførte.

3. Er der rimelig grund til, at leverandøren ikke er i stand til at præstere de af den ordregivende myndighed forlangte beviser, skal han have adgang til at godtgøre sin økonomiske og finansielle formåen ved hjælp af ethvert andet dokument, som den ordregivende myndighed måtte finde egnet.

Artikel 23

1. Bevis for leverandørens tekniske formåen kan tilvejebringes på én eller flere af følgende måder, afhængig af arten og mængden af samt anvendelsen af de varer, der skal leveres:

a) ved fremlæggelse af en liste over de væsentligste leveringer, der er gennemført i løbet af de tre sidste år, der afgiver deres beløb og tidspunkter samt den offentlige eller private aftager:

— når det drejer sig om leveringer til offentlige myndigheder, skal leveringerne godtgøres ved attester, der er udstedt eller påtegnet af den kompetente myndighed;

— når det drejer sig om leverancer til private købere, skal attesterne udstedes af køberen; i mangel heraf kan en erklæring fra leverandøren godtages;

b) ved en beskrivelse af leverandørens tekniske udstyr og de metoder, som leverandøren anvender til sikring af kvaliteten, samt af leverandørens muligheder for at gennemføre undersøgelses- og forskningsopgaver;

c) ved oplysning om de teknikere eller tekniske institutioner, der er til rådighed, uanset om de hører til leverandøren selv eller ej, og navnlig om dem, der har ansvaret for kvalitetskontrollen;

d) ved prøver, beskrivelser og/eller fotografier af de varer, der skal leveres; ægtheden heraf skal kunne attesteres efter anmodning fra den ordregivende myndighed;

e) ved fremlæggelse af certifikater udstedt af officielle kvalitetskontrolinstitutter eller -anstalter, hvis kompetence er anerkendt, og som attesterer, at varer, som er klart identificeret ved henvisning til visse specifikationer eller standarder, er i overensstemmelse med disse;

f) ved et tilsyn med leverandørens produktionskapacitet og — om fornødent — hans muligheder for at udføre undersøgelser og forskning samt med de kvalitetskontrolmetoder, han anvender; dette tilsyn kan finde sted, når de varer, der skal leveres, er komplicerede, eller de undtagelsesvis skal opfylde et særligt formål; tilsynet føres af den ordregivende myndighed eller på disses vegne af et officielt organ i det land, hvor leverandøren er etableret med forbehold af dette organs samtykke.

2. Den ordregivende myndighed angiver i bekendtgørelsen eller i opfordringen til at afgive bud, hvilke former for dokumentation den ønsker at få forelagt.

3. Omfanget af de oplysninger, der er nævnt i artikel 22 og i denne artikels stk. 1 og 2, kan ikke række ud over

indkøbsaftalens genstand; de ordregivende myndigheder bør tage hensyn til leverandørernes berettigede interesser i en beskyttelse af deres tekniske hemmeligheder.

Artikel 24

Den ordregivende myndighed kan inden for rammerne af artikel 20 til 23 anmode leverandørerne om at supplere eller uddybe de forelagte bevisligheder.

Artikel 25

1. Medlemsstater, der har officielle lister over godkendte leverandører, skal tilpasse disse lister efter bestemmelserne i artikel 20, stk. 1, litra a) til og med d) samt g), og artikel 21, 22 og 23.

2. Leverandører, der er optaget på officielle lister, kan for hver kontrakt forelægge den ordregivende myndighed en attest for optagelse udstedt af den kompetente myndighed. Af attesten skal det fremgå, hvilke oplysninger der har dannet grundlag for optagelse på listen, samt den klassifikation, som følger af listen.

3. Kompetente organers attestation af optagelse på officielle lister udgør for de andre medlemsstaters ordregivende myndigheder kun i forhold til artikel 20, stk. 1, litra a) til og med d) samt g), artikel 21, artikel 22, stk. 1, litra b) og c), og artikel 23, stk. 1, litra a), en formodning om, at de pågældende leverandører er kvalificeret til at udføre de arbejder, som svarer til deres klassifikation.

Oplysninger, som kan udledes af optagelsen på officielle lister, kan ikke drages i tvivl. Dog kan der, for så vidt angår bidrag til social sikring, afkræves alle opførte leverandører supplerende dokumentation i forbindelse med hver enkelt aftales indgåelse.

De ordregivende myndigheder i de øvrige medlemsstater anvender kun bestemmelserne i første og andet afsnit på leverandører, der er etableret i den medlemsstat, der har udfærdiget den officielle liste.

4. I forbindelse med optagelse af leverandører fra andre medlemsstater på en officiel liste kan der ikke kræves andre beviser eller erklæringer end dem, der kræves af landets egne leverandører, og under ingen omstændigheder andre end dem, der er fastsat i artikel 20 til 23.

5. De medlemsstater, der har officielle lister, er forpligtet til at meddele de øvrige medlemsstater adressen på det organ, hvortil anmodninger om optagelse kan rettes.

Kapitel 2

Kriterier for tildeling af ordrer

Artikel 26

1. De kriterier, som den ordregivende myndighed skal lægge til grund ved tildeling af ordrer, er:

- a) enten udelukkende den laveste pris;
- b) eller, når tildelingen sker på grundlag af det økonomisk mest fordelagtige bud, forskellige kriterier, som varierer alt efter det pågældende indkøb; f. eks. pris, leverings-tid, driftsomkostninger, rentabilitet, kvalitet, æstetisk og funktionsmæssig karakter, teknisk værdi, service og teknisk bistand.

2. I det i stk. 1, litra b), nævnte tilfælde skal den ordregivende myndighed enten i udbudsbetingelserne eller i bekendtgørelsen anføre samtlige kriterier, som de påtænker at lægge til grund, så vidt muligt ordnet efter den betydning, de tillægges, med de vigtigste først.

Artikel 27

Hvis bud vedrørende en bestemt kontrakt forekommer at være unormalt lave i forhold til de varer, som skal leveres, skal den ordregivende myndighed, inden den kan afvise sådanne bud, skriftligt anmode om sådanne oplysninger om det pågældende buds sammensætning, som den anser for relevante, og kontrollere denne sammensætning under hensyntagen til de modtagne begrundelser.

Den ordregivende myndighed kan tage hensyn til forklaringer baseret på saglige grunde, herunder de finansielle vilkår i forbindelse med den måde, hvorpå varerne leveres, vedrørende de anvendte tekniske løsninger eller den byendes usædvanligt gunstige betingelser for at udføre arbejdet eller den byendes projekts originalitet.

Hvis ordren ifølge udbudsbetingelserne tildeles på grundlag af det laveste bud, skal den ordregivende myndighed give Kommissionen meddelelse om afvisning af bud, som den finder for lave.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 28

Ved indkøb foretaget af de i bilag I omhandlede ordregivende myndigheder, og for så vidt rettelser eller ændringer

er blevet foretaget i det af de myndigheder, som har efterfulgt dem, anvender medlemsstaterne i deres forbindelser betingelser, der er lige så gunstige som dem, de giver tredjelande i medfør af GATT-Aftalen, særlig betingelserne i dens artikel V og VI om begrænset udbud, information og undersøgelse. I dette øjemed rådfører medlemsstaterne sig med hinanden inden for Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler om hvilke foranstaltninger, der skal træffes til gennemførelse af aftalen.

Artikel 29

1. Kommissionen vurderer, hvorledes Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler i samråd med nærværende direktiv anvendes, og forelægger i givet fald Rådet nye forslag, navnlig med henblik på at harmonisere de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet i forbindelse med gennemførelsen af nærværende direktiv.

2. Kommissionen tager nærværende direktiv samt nye foranstaltninger, der måtte blive vedtaget i medfør af stk. 1, op til fornyet behandling på grundlag af resultaterne af de nye forhandlinger, som er omhandlet i artikel IX, stk. 6 i GATT-Aftalen; Kommissionen forelægger i givet fald passende forslag for Rådet.

3. Kommissionen ajourfører bilag I, i overensstemmelse med de i artikel 28 omhandlede rettelser, eller ændringer og sørger for offentliggørelse heraf i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 30

Fristen for modtagelse af bud eller modtagelse af anmodninger om deltagelse beregnes i henhold til Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidsfrister ⁽¹⁾.

Artikel 31

1. For at kunne bedømme resultaterne af direktivets anvendelse fremsender medlemsstaterne Kommissionen en statistisk opgørelse over de indkøbsaftaler, der er indgået,

- a) senest den 31. oktober hvert år for det foregående år for så vidt angår de ordregivende myndigheder, der er anført i bilag I;
- b) senest den 31. oktober 1991 — for Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik dog den 31. oktober 1995 — og derefter den 31. oktober hvert andet år for det foregående år, for så vidt angår de øvrige ordregivende myndigheder, som er defineret i artikel 1.

⁽¹⁾ EFT nr. L 124 af 8. 6. 1977, s. 1.

2. I den statistiske opgørelse skal i det mindste angives:

- a) antallet og værdien af de aftaler, der er indgået af hver ordregivende myndighed over tærsklen, og hvor aftalerne er indgået af de ordregivende myndigheder, der er omhandlet i bilag I, værdien under tærsklen;
- b) antallet og værdien af de aftaler, der er indgået af hver ordregivende myndighed over tærsklen, opdelt efter udbudsform, vare og den leverandørs nationalitet, som har fået ordren tildelt og, i tilfælde af udbud efter forhandling opdelt i henhold til artikel 6, med angivelse af antallet og værdien af de ordrer, der er tildelt hver medlemsstat eller tredjeland, samt med hensyn til de i bilag I omhandlede ordregivende myndigheder, antallet og værdien af de ordrer, der er tildelt hver underskriver af GATT-Aftalen.

3. Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 32, stk. 2, arten af eventuelle yderligere statistiske oplysninger, der kræves i henhold til dette direktiv.

Artikel 32

1. Kommissionen bistås af det ved afgørelse 71/306/EØF nedsatte Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler.

2. Når der henvises til fremgangsmåden i dette stykke, forelægger Kommissionens repræsentant udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

3. På Kommissionens foranledning eller efter anmodning fra en medlemsstat behandler det i stk. 1 omhandlede udvalg ethvert spørgsmål, der vedrører anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 33

Direktiv 77/62/EØF ⁽¹⁾ ophæves, dog uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag V anførte gennemførelses- og anvendelsesfrister.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i henhold til den i bilag IV anførte sammenligningstabel.

Artikel 34

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 35

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

(¹) Herunder også de bestemmelser, der har ændret det, nemlig:

- direktiv 80/767/EØF (EFT nr. L 215 af 18. 8. 1980, s. 1);
- direktiv 88/295/EØF (EFT nr. L 127 af 20. 5. 1988, s. 1);
- artikel 35, stk. 1, i direktiv 90/531/EØF (EFT nr. L 297 af 29. 10. 1990, s. 1);
- artikel 42, stk. 1, i direktiv 92/50/EØF (EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992, s. 1).

BILAG I

LISTE OVER ORDREGIVENDE MYNDIGHEDER, SOM HENHØRER UNDER GATT-AFTALEN OM
STATSLIGE INDKØB

BELGIEN

A. L'État, exception faite pour les marchés passés dans le cadre de coopération au développement qui, en vertu d'accords internationaux conclus avec des pays tiers et se rapportant à la passation de marchés, sont soumis à d'autres dispositions, incompatibles avec les dispositions du présent arrêté ⁽¹⁾: — la Régie des postes ⁽²⁾, — la Régie des bâtiments; — le Fonds des routes.	De Staat, met uitzondering van de opdrachten inzake ontwikkelingssamenwerking die, krachtens internationale overeenkomsten met derde landen inzake het plaatsen van opdrachten, andere bepalingen behelzen die niet verenigbaar zijn met de bepalingen van dit besluit ⁽¹⁾: — de Regie der Posterijen ⁽²⁾; — de Regie der Gebouwen; — het Wegenfonds
B. Le Fonds général des bâtiments scolaires de l'État Le Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales La Société nationale terrienne L'Office national de sécurité sociale L'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants L'Institut national d'assurance maladie-invalidité L'Institut national de crédit agricole L'Office national des pensions L'Office central de crédit hypothécaire L'Office national du ducroire La Caisse auxiliaire d'assurance maladie-invalidité Le Fonds des maladies professionnelles La Caisse nationale de crédit professionnel L'Office national des débouchés agricoles et horticoles L'Office national du lait et de ses dérivés L'Office national de l'emploi La Régie des voies aériennes	Het Algemeen Gebouwenfonds voor de rijksscholen Het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen De Nationale Landmaatschappij De Rijksdienst voor sociale zekerheid Het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen Het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering Het Nationaal Instituut voor landbouwkrediet De Rijksdienst voor pensioenen Het Centraal Bureau voor hypothecair krediet De Nationale Delcreditedienst De Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering Het Fonds voor de beroepsziekten De Nationale Kas voor beroepskrediet De Nationale Dienst voor afzet van land- en tuinbouwprodukten De Nationale Zuiveldienst De Rijksdienst voor arbeidsvoorziening De Regie der Luchtwegen

⁽¹⁾ De i bilag II indeholdte ikke-krigslignende materialer.⁽²⁾ Kun posttjenesten.

DANMARK

1. Statsministeriet	— to departementer
2. Arbejdsministeriet	— fem direktorater og institutioner
3. Udenrigsministeriet
(tre departementer)	
4. Boligministeriet	— fem direktorater og institutioner
5. Energiministeriet	— ét direktorat og Forsøgsanlæg Risø
6. Finansministeriet
(to departementer)	— fire direktorater og institutioner inklusive Direktoratet for Statens Indkøb
	— fem andre institutioner
7. Ministeriet for Skatter og Afgifter
(to departementer)	— fem direktorater og institutioner
8. Fiskeriministeriet	— fire institutioner
9. Industriministeriet
(Fulde navn: Ministeriet for Industri, Handel, Håndværk og Skibsfart)	— ni direktorater og institutioner
10. Indenrigsministeriet	— Civilforsvarsstyrelsen
	— ét direktorat
11. Justitsministeriet	— Rigspolitichefen
	— fem andre direktorater og institutioner
12. Kirkeministeriet	
13. Landbrugsministeriet	— 19 direktorater og institutioner
14. Miljøministeriet	— fem direktorater
15. Kultur- og Kommunikationsministeriet ⁽¹⁾	— tre direktorater og adskillige statsejede museer og højere uddannelsesinstitutioner
16. Socialministeriet	— fire direktorater
17. Undervisningsministeriet	— seks direktorater
	— 12 universiteter og andre højere læreanstalter
18. Økonomiministeriet
(tre departementer)	
19. Ministeriet for Offentlige Arbejder ⁽²⁾	— statshavne og statslufthavne
	— fire direktorater og adskillige institutioner
20. Forsvarsministeriet ⁽³⁾	
21. Sundhedsministeriet	— adskillige institutioner inklusive Statens Serum-institut og Rigshospitalet

⁽¹⁾ Med undtagelse af Post- og Telegrafvæsenets teletjenester.

⁽²⁾ Med undtagelse af De Danske Statsbaner.

⁽³⁾ De i bilag II indeholdte ikke-krigslignende materialer.

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

1. Auswärtiges Amt
2. Bundesministerium für Arbeit und Sozialordnung
3. Bundesministerium für Bildung und Wissenschaft
4. Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Forsten
5. Bundesministerium der Finanzen
6. Bundesministerium für Forschung und Technologie
7. Bundesministerium des Inneren (nur ziviles Material)
8. Bundesministerium für Gesundheit
9. Bundesministerium für Frauen und Jugend
10. Bundesministerium für Familie und Senioren
11. Bundesministerium der Justiz
12. Bundesministerium für Raumordnung, Bauwesen und Städtebau
13. Bundesministerium für Post- und Telekommunikation ⁽¹⁾
14. Bundesministerium für Wirtschaft
15. Bundesministerium für wirtschaftliche Zusammenarbeit
16. Bundesministerium der Verteidigung ⁽²⁾
17. Bundesministerium für Umwelt, Naturschutz und Reaktorsicherheit

NOTE:

I henhold til gældende nationale forpligtelser skal de i denne liste anførte institutioner i overensstemmelse med særlige procedurer tildele kontakter med henblik på at fjerne de vanskeligheder, der for visse grupper er en følge af sidste krig.

⁽¹⁾ Med undtagelse af telekommunikationsudstyr.

⁽²⁾ De i bilag II indeholdte ikke-krigslignende materialer.

FRANKRIG

1. Vigtigste indkøbsinstitutioner

A. *Almindeligt budget*

Premier ministre

Ministère d'État, ministère de l'éducation nationale de la jeunesse et des sports

Ministère d'État, ministère de l'économie, des finances et du budget

Ministère d'État, ministère de l'équipement, du logement, des transports et de la mer

Ministère d'État, ministère des affaires étrangères

Ministère de la justice

Ministère de la défense ⁽¹⁾

Ministère de l'intérieur et de la centralisation

Ministère de l'industrie et de l'aménagement du territoire

Ministère des affaires européennes

Ministère d'État, ministère de la fonction publique et des réformes administratives

Ministère du travail, de l'emploi et de la formation professionnelle

Ministère de la coopération et du développement

Ministère de la culture, de la communication, des grands travaux et du bicentenaire

Ministère des départements et territoires d'outre-mer

Ministère de l'agriculture et de la forêt

Ministère des postes, des télécommunications et de l'espace ⁽²⁾

Ministère chargé des relations avec le Parlement

Ministère de la solidarité, de la santé et de la protection sociale

Ministère de la recherche et de la technologie

Ministère du commerce extérieur

Ministère délégué auprès du ministère d'État, ministère de l'économie, des finances et du budget, chargé du budget

Ministère délégué auprès du ministère d'État, ministère des affaires étrangères, chargé de la francophonie

Ministère délégué auprès du ministère d'État, ministère des affaires étrangères

Ministère délégué auprès du ministère de l'industrie et de l'aménagement du territoire, chargé de l'aménagement du territoire et des reconversions

Ministère délégué auprès du ministère de l'industrie et de l'aménagement du territoire, chargé du commerce et de l'artisanat

Ministère délégué auprès du ministère de l'industrie et de l'aménagement du territoire, chargé du tourisme

Ministère délégué auprès du ministère de l'équipement, du logement, des transports et de la mer, chargé de la mer

Ministère délégué auprès du ministère de la culture, de la communication, des grands travaux et du Bicentenaire, chargé de la communication

Ministère délégué auprès du ministère de la solidarité, de la santé et de la protection sociale, chargé des personnes âgées

⁽¹⁾ De i bilag II indeholdte ikke-krigslignende materialer.

⁽²⁾ Kun posttjenesten.

Secrétariat d'État chargé des droits des femmes

Secrétariat d'État chargé des anciens combattants et des victimes de guerre

Secrétariat d'État chargé de la prévention des risques technologiques et naturels majeurs,

Secrétariat d'État auprès du premier ministre, chargé du plan

Secrétariat d'État auprès du premier ministre, chargé de l'environnement

Secrétariat d'État auprès du premier ministre

Secrétariat d'État auprès du premier ministre, chargé de l'action humanitaire

Secrétariat d'État auprès du ministère d'État, ministère de l'éducation nationale de la jeunesse et des sports, chargé de l'enseignement technique

Secrétariat d'État auprès du ministère d'État, ministère de l'éducation nationale de la jeunesse et des sports, chargé de la jeunesse et des sports

Secrétariat d'État auprès du ministère d'État, ministère de l'économie, des finances et du budget, chargé de la consommation

Secrétariat d'État auprès du ministère des affaires étrangères, chargé des relations culturelles internationales

Secrétariat d'État auprès du ministère de l'intérieur, chargé des collectivités territoriales

Secrétariat d'État auprès du ministère de l'équipement, du logement, des transports et de la mer, chargé des transports routiers et fluviaux

Secrétariat d'État auprès du ministère du travail, de l'emploi et de la formation professionnelle, chargé de la formation professionnelle

Secrétariat d'État auprès du ministère de la culture, de la communication, des grands travaux et du bicentenaire, chargé des grands travaux

Secrétariat d'État auprès du ministère de la solidarité, de la santé et de la protection sociale, chargé de la famille

Secrétariat d'État auprès du ministère de la solidarité, de la santé et de la protection sociale, chargé des handicapés et des accidentés de la vie

B. *Tillægsbudget*

Der skal især nævnes:

— Imprimerie nationale

C. *Særkonti*

Der skal især nævnes:

- Fonds forestier national
- Soutien financier de l'industrie cinématographique et de l'industrie des programmes audiovisuels
- Fonds national d'aménagement foncier et d'urbanisme
- Caisse autonome de la reconstruction

2. Offentlige institutioner af administrativ karakter

Académie de France à Rome

Académie de marine

Académie des sciences d'outre-mer

Agence centrale des organismes de sécurité sociale (ACOSS)

Agences financières de bassins

Agence nationale pour l'amélioration des conditions de travail (ANACT)

Agence nationale pour l'amélioration de l'habitat (ANAH)

Agence nationale pour l'emploi (ANPE)

Agence nationale pour l'indemnisation des français d'outre-mer (ANIFOM)
Assemblée permanente des chambres d'agriculture (APCA)
Bibliothèque nationale
Bibliothèque nationale et universitaire de Strasbourg
Bureau d'études des postes et télécommunications d'outre-mer (BEPTOM)
Caisse d'aide à l'équipement des collectivités locales (CAECL)
Caisse des dépôts et consignations
Caisse nationale des allocations familiales (CNAF)
Caisse nationale d'assurance maladie des travailleurs salariés (CNAM)
Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (CNAVTS)
Caisse nationale des autoroutes (CNA)
Caisse nationale militaire de sécurité sociale (CNMSS)
Caisse nationale des monuments historiques et des sites
Caisse nationale des télécommunications ⁽¹⁾
Caisse de garantie du logement social
Casa de Velasquez
Centre d'enseignement zootechnique de Rambouillet
Centre d'études du milieu et de pédagogie appliquée du ministère de l'agriculture
Centre d'études supérieures de sécurité sociale
Centres de formation professionnelle agricole
Centre national d'art et de culture Georges Pompidou
Centre national de la cinématographie française
Centre national d'études et de formation pour l'enfance inadaptée
Centre national d'études et d'expérimentation du machinisme agricole, du génie rural, des eaux et des forêts
Centre national et de formation pour l'adaptation scolaire et l'éducation spécialisée (CNEFASES)
Centre national de formation et de perfectionnement des professeurs d'enseignement ménager agricole
Centre national des lettres
Centre national de documentation pédagogique
Centre national des œuvres universitaires et scolaires (CNOUS)
Centre national d'ophtalmologie des quinze-vingts
Centre national de préparation au professorat de travaux manuels éducatifs et d'enseignement ménager
Centre national de promotion rurale de Marmilhat
Centre national de la recherche scientifique (CNRS)
Centre régional d'éducation populaire d'Île-de-France
Centres d'éducation populaire et de sport (CREPS)
Centres régionaux des œuvres universitaires (CROUS)
Centres régionaux de la propriété forestière
Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants
Chancelleries des universités
Collèges d'État

⁽¹⁾ Kun posttjenesten.

Commission des opérations de bourse
Conseil supérieur de la pêche
Conservatoire de l'espace littoral et des rivages lacustres
Conservatoire national des arts et métiers
Conservatoire national supérieur de musique
Conservatoire national supérieur d'art dramatique
Domaine de Pompadour
École centrale — Lyon
École centrale des arts et manufactures
École française d'archéologie d'Athènes
École française d'Extrême-Orient
École française de Rome
École des hautes études en sciences sociales
École nationale d'administration
École nationale de l'aviation civile (ENAC)
École nationale des Chartes
École nationale d'équitation
École nationale du génie rural des eaux et des forêts (ENGREF)
Écoles nationales d'ingénieurs
École nationale d'ingénieurs des industries des techniques agricoles et alimentaires
Écoles nationales d'ingénieurs des travaux agricoles
École nationale des ingénieurs des travaux ruraux et des techniques sanitaires
École nationale des ingénieurs des travaux des eaux et forêts (ENITEF)
École nationale de la magistrature
Écoles nationales de la marine marchande
École nationale de la santé publique (ENSP)
École nationale de ski et d'alpinisme
École nationale supérieure agronomique — Montpellier
École nationale supérieure agronomique — Rennes
École nationale supérieure des arts décoratifs
École nationale supérieure des arts et industries — Strasbourg
École nationale supérieure des arts et industries textiles — Roubaix
Écoles nationales supérieures d'arts et métiers
École nationale supérieure des beaux-arts
École nationale supérieure des bibliothécaires
École nationale supérieure de céramique industrielle
École nationale supérieure de l'électronique et de ses applications (ENSEA)
École nationale supérieure d'horticulture
École nationale supérieure des industries agricoles alimentaires
École nationale supérieure du paysage (rattachée à l'école nationale supérieure d'horticulture)
École nationale supérieure des sciences agronomiques appliquées (ENSSA)
Écoles nationales vétérinaires

École nationale de voile
Écoles normales d'instituteurs et d'institutrices
Écoles normales nationales d'apprentissage
Écoles normales supérieures
École polytechnique
École technique professionnelle agricole et forestière de Meymac (Corrèze)
École de sylviculture — Croigny (Aube)
École de viticulture et d'œnologie de la Tour Blanche (Gironde)
École de viticulture — Avize (Marne)
Établissement national de convalescents de Saint-Maurice
Établissement national des invalides de la marine (ENIM)
Établissement national de bienfaisance Koenigs-Wazter
Fondation Carnegie
Fondations Singer-Polignac
Fonds d'action sociale pour les travailleurs immigrés et leurs familles
Hôpital-hospice national Dufresne-Sommeiller
Institut de l'élevage et de médecine vétérinaire des pays tropicaux (IEMVPT)
Institut français d'archéologie orientale du Caire
Institut géographique national
Institut industriel du Nord
Institut international d'administration publique (IIAP)
Institut national agronomique de Paris-Grignon
Institut national des appellations d'origine des vins et eaux-de-vie (INAOVEV)
Institut national d'astronomie et de géophysique (INAG)
Institut national de la consommation (INC)
Institut national d'éducation populaire (INEP)
Institut national d'études démographiques (INED)
Institut national des jeunes aveugles — Paris
Institut national des jeunes sourds — Bordeaux
Institut national des jeunes sourds — Chambéry
Institut national des jeunes sourds — Metz
Institut national des jeunes sourds — Paris
Institut national de physique nucléaire et de physique des particules (I.N2.P3)
Institut national de promotion supérieure agricole
Institut national de la propriété industrielle
Institut national de la recherche agronomique (INRA)
Institut national de recherche pédagogique (INRP)
Institut national de la santé et de la recherche médicale (INSERM)
Institut national des sports
Instituts nationaux polytechniques
Instituts nationaux des sciences appliquées
Institut national supérieur de chimie industrielle de Rouen

Institut national de recherche en informatique et en automatique (INRIA)
Institut national de recherche sur les transports et leur sécurité (INRETS)
Instituts régionaux d'administration
Institut supérieur des matériaux et de la construction mécanique de Saint-Ouen
Lycées d'État
Musée de l'armée
Musée Gustave Moreau
Musée de la marine
Musée national J.J. Henner
Musée national de la Légion d'honneur
Musée de la poste
Muséum national d'histoire naturelle
Musée Auguste Rodin
Observatoire de Paris
Office de coopération et d'accueil universitaire
Office français de protection des réfugiés et apatrides
Office national des anciens combattants
Office national de la chasse
Office national d'information sur les enseignements et les professions (ONISEP)
Office national d'immigration (ONI)
ORSTOM — Institut français de recherche scientifique pour le développement en coopération
Office universitaire et culturel français pour l'Algérie
Palais de la découverte
Parcs nationaux
Réunion des musées nationaux
Syndicat des transports parisiens
Thermes nationaux — Aix-les-Bains
Universités

3. Andre nationale offentlige institutioner

Union des groupements d'achats publics (UGAP)

IRLAND

1. Centrale indkøbsinstitutioner

Office of Public Works

2. Andre departementer

President's Establishment

Houses of the Oireachtas (Parliament)

Department of the Taoiseach (Prime Minister)

Central Statistics Office

Department of the Gaeltacht (Irish-speaking areas)

National Gallery of Ireland

Department of Finance

State Laboratory

Office of the Comptroller and Auditor General

Office of the Attorney general

Office of the Director of Public Prosecutions

Valuation Office

Civil Service Commission

Office of the Ombudsman

Office of the Revenue Commissioners

Department of Justice

Commissioners of Charitable Donations and Bequests for Ireland

Department of the Environment

Department of Education

Department of the Marine

Department of Agriculture and Food

Department of Labour

Department of Industry and Commerce

Department of Tourism and Transport

Department of Communications

Department of Defence ⁽¹⁾

Department of Foreign Affairs

Department of Social Welfare

Department of Health

Department of Energy

⁽¹⁾ De i bilag II indeholdte ikke-krigslignende materialer.

ITALIEN

1. Ministero del tesoro ⁽¹⁾
2. Ministero delle finanze ⁽²⁾
3. Ministero di grazia e giustizia
4. Ministero degli affari esteri
5. Ministero della pubblica istruzione
6. Ministero dell'interno
7. Ministero dei lavori pubblici
8. Ministero dell'agricoltura e delle foreste
9. Ministero dell'industria, del commercio e dell'artigianato
10. Ministero del lavoro e della previdenza sociale
11. Ministero della sanità
12. Ministero per i beni culturali e ambientali
13. Ministero della difesa ⁽³⁾
14. Ministero del bilancio e della programmazione economica
15. Ministero delle partecipazioni statali
16. Ministero del turismo e dello spettacolo
17. Ministero del commercio con l'estero
18. Ministero delle poste e delle telecomunicazioni ⁽⁴⁾
19. Ministero dell'ambiente
20. Ministero dell'università e della ricerca scientifica e tecnologica

Note:

Denne aftale hindrer ikke gennemførelsen af bestemmelserne i den italienske lov nr. 835 af 6. oktober 1950 (Den Italienske Republiks »Statstidende« nr. 245 af 24. oktober 1950) og ændringer hertil, der er i kraft på den dato, hvor denne aftale vedtages.

⁽¹⁾ Fungerer som central indkøbsinstitution for de fleste andre ministerier og institutioner.

⁽²⁾ Undtagen indkøb foretaget af tobaks- og saltvæsenet.

⁽³⁾ De i bilag II indeholdte ikke-krigslignende materialer.

⁽⁴⁾ Kun posttjenesten.

LUXEMBOURG

1. Ministère d'État: service central des imprimés et des fournitures de l'État
2. Ministère de l'agriculture: administration des services techniques de l'agriculture
3. Ministère de l'éducation nationale: lycées d'enseignement secondaire et d'enseignement secondaire technique
4. Ministère de la famille et de la solidarité sociale: maisons de retraite
5. Ministère de la force publique: armée ⁽¹⁾ — gendarmerie — police
6. Ministère de la justice: établissements pénitentiaires
7. Ministère de la santé publique: hôpital neuropsychiatrique
8. Ministère des travaux publics: bâtiments publics — ponts et chaussées
9. Ministère des communications: postes et télécommunications ⁽²⁾
10. Ministère de l'énergie: centrales électriques de la Haute et Basse Sûre
11. Ministère de l'environnement: commissariat général à la protection des eaux

⁽¹⁾ De i bilag II indeholdte ikke-krigslignende materialer.

⁽²⁾ Kun posttjenesten.

NEDERLANDENE

A. Ministerier og centrale regeringsorganer

1. Ministerie van Algemene Zaken
2. Ministerie van Buitenlandse Zaken
3. Ministerie van Justitie
4. Ministerie van Binnenlandse Zaken
5. Ministerie van Financiën
6. Ministerie van Economische Zaken
7. Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen
8. Ministerie van volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
9. Ministerie van Verkeer en Waterstaat
10. Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
11. Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
12. Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur
13. Kabinet voor Nederlands Antilliaanse en Arubaanse Zaken
14. Hogere Colleges van Staat

B. Centrale indkøbsorganer

De under A anførte institutioner foretager normalt deres egne særlige indkøb; andre indkøb af almindelig karakter foretages af de nedenfor angivne institutioner:

1. Directoraat-generaal Rijkswaterstaat
2. Directoraat-generaal voor de Koninklijke Landmacht ⁽¹⁾
3. Directoraat-generaal voor de Koninklijke Luchtmacht ⁽¹⁾
4. Directoraat-generaal voor de Koninklijke Marine ⁽¹⁾

⁽¹⁾ De i bilag II indeholdte ikke-krigslignende materialer.

DET FORENEDE KONGERIGE

Cabinet Office

Civil Service College

Civil Service Commission

Civil Service Occupational Health Service

Office of the Minister for the Civil Service

Parliamentary Counsel Office

Central Office of Information

Charity Commission

Crown Prosecution Service

Crown Estate Commissioners

Customs and Excise Department

Department for National Savings

Department of Education and Science

University Grants Committee

Department of Employment

Employment Appeals Tribunal

Industrial Tribunals

Office of Manpower Economics

Department of Energy

Department of Health

Central Council for Education and Training in Social Work

Dental Estimates Board

English National Board for Nursing, Midwifery and Health Visitors

Medical Boards and Examining Medical Officers (War Pensions)

National Health Service Authorities

Prescriptions Pricing Authority

Public Health Laboratory Service Board

Regional Medical Service

United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting

Department of Social Security

Attendance Allowance Board

Occupational Pensions Board

Social Security Advisory Committee

Supplementary Benefits Appeal Tribunals

Department of the Environment

Building Research Establishment

Commons Commissioners

Countryside Commission

Fire Research Station (Boreham Wood)

Historic Buildings and Monuments Commission

Local Valuation Panels

Property Services Agency

Rent Assessment Panels

Royal Commission on Environmental Pollution

Royal Commission on Historical Monuments of England

Royal Fine Art Commission (England)

Department of the Procurator General and Treasury Solicitor

Legal Secretariat to the Law Officers

Department of Trade and Industry
Laboratory of the Government Chemist
National Engineering Laboratory
National Physical Laboratory
Warren Spring Laboratory
National Weights and Measures Laboratory
Domestic Coal Consumers' Council
Electricity Consultative Councils for England and Wales
Gas Consumers' Council
Transport Users Consultative Committee
Monopolies and Mergers Commission
Patent Office

Department of Transport
Coastguard Services
Transport and Road Research Laboratory
Transport Tribunal

Export Credits Guarantee Department

Foreign and Commonwealth Office
Government Communications Headquarters
Wilton Park Conference Centre

Government Actuary's Department

Home Office
Boundary Commission for England
Gaming Board for Great Britain
Inspectors of Constabulary
Parole Board and Local Review Committees

House of Commons

House of Lords

Inland Revenue, Board of

Intervention Board for Agricultural Produce

Lord Chancellor's Department
Council on Tribunals
County Courts (England and Wales)
Immigration Appellate Authorities
Immigration Adjudicators
Immigration Appeals Tribunal
Judge Advocate-General and Judge Advocate of the Fleet
Lands Tribunal
Law Commission
Legal Aid Fund (England and Wales)
Pensions Appeals Tribunals
Public Trustee Office
Office of the Social Security Commissioners
Special Commissioners for Income Tax (England and Wales)
Supreme Court (England and Wales)
Court of Appeal: Civil and Criminal Divisions
Courts Martial Appeal Court
Crown Court
High Court
Value Added Tax Tribunals

Ministry of Agriculture, Fisheries and Food
Advisory Services
Agricultural Development and Advisory Service

Agricultural Dwelling House Advisory Committees
Agricultural Land Tribunals
Agricultural Science Laboratories
Agricultural Wages Board and Committees
Cattle Breeding Centre
Plant Variety Rights Office
Royal Botanic Gardens, Kew

Ministry of Defence ⁽¹⁾
Meteorological Office
Procurement Executive

National Audit Office

National Investment Loans Office

Northern Ireland Court Service
Coroners Courts
County Courts
Crown Courts
Enforcement of Judgements Office
Legal Aid Fund
Magistrates Court
Pensions Appeals Tribunals
Supreme Court of Judicature and Courts of Criminal Appeal

Northern Ireland, Department of Agriculture

Northern Ireland, Department for Economic Development

Northern Ireland, Department of Education

Northern Ireland, Department of the Environment

Northern Ireland, Department of Finance and Personnel

Northern Ireland, Department of Health and Social Services

Northern Ireland Office
Crown Solicitor's Office
Department of the Director of Public Prosecutions for Northern Ireland
Northern Ireland Forensic Science Laboratory
Office of Chief Electoral Officer for Northern Ireland
Police Authority for Northern Ireland
Probation Board for Northern Ireland
State Pathologist Service

Office of Arts and Libraries
British Library
British Museum
British Museum (Natural History)
Imperial War Museum
Museums and Galleries Commission
National Gallery
National Maritime Museum
National Portrait Gallery
Science Museum
Tate Gallery
Victoria and Albert Museum
Wallace Collection

Office of Fair Trading

Office of Population Censuses and Surveys
National Health Service Central Register

⁽¹⁾ De i bilag II indeholdte ikke-krigslignende materialer.

Office of the Parliamentary Commissioner for Administration and Health
Service Commissioners

Overseas Development Administration
Overseas Development and National Research Institute

Paymaster General's Office

Postal Business of the Post Office

Privy Council Office

Public Record Office

Registry of Friendly Societies

Royal Commission on Historical Manuscripts

Royal Hospital, Chelsea

Royal Mint

Scotland, Crown Office and Procurator
Fiscal Service

Scotland, Department of the Registers of Scotland

Scotland, General Register Office
National Health Service Central Register

Scotland, Lord Advocate's Department

Scotland, Queen's and Lord Treasurer's Remembrancer

Scottish Courts Administration
Accountant of Court's Office
Court of Justiciary
Court of Session
Lands Tribunal for Scotland
Pensions Appeal Tribunals
Scottish Land Court
Scottish Law Commission
Sherrif Courts
Social Security Commissioners' Office

Scottish Office
Central Services
Department of Agriculture and Fisheries for Scotland
Artificial Insemination Service
Crofters Commission
Red Deer Commission
Royal Botanic Garden, Edinburgh

Industry Department for Scotland
Scottish Electricity Consultative Councils

Scottish Development Department
Rent Assessment Panel and Committees
Royal Commission on the Ancient and Historical Monuments of Scotland
Royal Fine Art Commission for Scotland

Scottish Education Department
National Galleries of Scotland
National Library of Scotland
National Museums of Scotland

Scottish and Health Departments
HM Inspectorate of Constabulary
Local Health Councils
Mental Welfare Commission for Scotland
National Board for Nursing, Midwifery and Health Visiting for Scotland

Parole Board for Scotland and Local Review Committees
Scottish Antibody Production Unit
Scottish Council for Postgraduate Medical Education
Scottish Crime Squad
Scottish Criminal Record Office
Scottish Fire Service Training School
Scottish Health Boards
Scottish Health Service — Common Services Agency
Scottish Health Service Planning Council
Scottish Police College

Scottish Record Office

HM Stationery Office

HM Treasury

Central Computer and Telecommunications Agency
Chessington Computer Centre
Civil Service Catering Organisation
National Economic Development Council
Rating of Government Property Department

Welsh Office

Ancient Monuments (Wales) Commission
Council for the Education and Training of Health Visitors
Local Government Boundary Commission for Wales
Local Valuation Panels and Courts
National Health Service Authorities
Rent Control Tribunals and Rent Assessment Panels and Committees

GRÆKENLAND

1. Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
2. Υπουργείο Παιδείας & Θρησκευμάτων
3. Υπουργείο Εμπορίου
4. Υπουργείο Βιομηχανίας-Ενέργειας-Τεχνολογίας
5. Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας
6. Υπουργείο Προεδρίας της Κυβέρνησης
7. Υπουργείο Αιγαίου
8. Υπουργείο Εξωτερικών
9. Υπουργείο Δικαιοσύνης
10. Υπουργείο Εξωτερικών
11. Υπουργείο Εργασίας
12. Υπουργείο Πολιτισμού και Επιστημών
13. Υπουργείο Περιβάλλοντος Χωροταξίας & Δημοσίων Έργων
14. Υπουργείο Οικονομικών
15. Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών
16. Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας & Κοινωνικών Ασφαλίσεων
17. Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης
18. Γενικό Επιτελείο Στρατού ⁽¹⁾
19. Γενικό Επιτελείο Ναυτικού ⁽¹⁾
20. Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας ⁽¹⁾
21. Υπουργείο Γεωργίας
22. Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών
23. Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς
24. Γενικό Χημείο του Κράτους
25. Γενική Γραμματεία Λαϊκής Επιμόρφωσης
26. Γενική Γραμματεία Ισότητας των Δύο Φύλων
27. Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων
28. Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού
29. Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας
30. Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας
31. Γενική Γραμματεία Αθλητισμού
32. Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων
33. Εθνική Στατιστική Υπηρεσία
34. Εθνικός Οργανισμός Πρόνοιας
35. Οργανισμός Εργατικής Εστίας
36. Εθνικό Τυπογραφείο
37. Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας

⁽¹⁾ De i bilag II indeholdte ikke-krigslignende materialer.

38. Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας
39. Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
40. Πανεπιστήμιο Αιγαίου
41. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
42. Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης
43. Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
44. Πανεπιστήμιο Πατρών
45. Πολυτεχνείο Κρήτης
46. Σιβιτανίδειος Σχολή
47. Πανεπιστήμιο Μακεδονίας (Οικονομικές & Κοιν/κες Επιστημές)
48. Αιγινήτειο Νοσοκομείο
49. Αρεταίειο Νοσοκομείο
50. Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης
51. Ελληνικά Ταχυδρομεία
52. Οργανισμός Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού
53. Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων
54. Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων

SPANIEN

1. Ministerio de Asuntos Exteriores
2. Ministerio de Justicia
3. Ministerio de Defensa ⁽¹⁾
4. Ministerio de Economía y Hacienda
5. Ministerio del Interior
6. Ministerio de Obras Públicas y Transportes
7. Ministerio de Educación y Ciencia
8. Ministerio de Trabajo y Seguridad Social
9. Ministerio de Industria, Comercio y Turismo
10. Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación
11. Ministerio para las Administraciones Públicas
12. Ministerio de Cultura
13. Ministerio de Relaciones con las Cortes y de la Secretaría del Gobierno
14. Ministerio de Sanidad y Consumo
15. Ministerio de Asuntos Sociales
16. Ministerio del Portavoz del Gobierno

⁽¹⁾ De i bilag II indeholdte ikke-krigslignende materialer.

PORTUGAL

Presidência do Conselho de Ministros

1. Auditoria Jurídica da Presidência do Conselho de Ministros
2. Centro de Estudos e Formação Autárquica
3. Centro de Estudos Técnicos e Apoio Legislativo
4. Centro de Gestão da Rede Informática do Governo
5. Conselho Nacional de Planeamento Civil de Emergência
6. Conselho Permanente de Concertação Social
7. Departamento de Formação e Aperfeiçoamento Profissional
8. Gabinete de Macau
9. Gabinete do Serviço Cívico dos Objectores de Consciência
10. Instituto da Juventude
11. Instituto Nacional de Administração
12. Secretaria-Geral da Presidência do Conselho de Ministros
13. Secretariado para a Modernização Administrativa
14. Serviço Nacional de Protecção Civil
15. Serviços Sociais da Presidência do Conselho de Ministros

Ministério da Administração Interna

1. Direcção-Geral de Viação
2. Gabinete de Estudos e Planeamento de Instalações
3. Governos Cívicos
4. Guarda Fiscal
5. Guarda Nacional Republicana
6. Polícia de Segurança Pública
7. Secretaria-Geral
8. Secretariado Técnico dos Assuntos para o Processo Eleitoral
9. Serviço de Estrangeiros e Fronteiras
10. Serviço de Informação e Segurança
11. Serviço Nacional de Bombeiros

Ministério da Agricultura

1. Agência do Controlo das Ajudas Comunitárias ao Sector do Azeite
2. Direcção-Geral da Hidráulica e Engenharia Agrícola
3. Direcção-Geral da Pecuária
4. Direcção-Geral das Florestas
5. Direcção-Geral de Planeamento e Agricultura
6. Direcção-Geral dos Mercados Agrícolas e da Indústria Agro-alimentar
7. Direcção Regional de Agricultura da Beira Interior
8. Direcção Regional de Agricultura da Beira Litoral
9. Direcção Regional de Agricultura de Entre Douro e Minho

10. Direcção Regional de Agricultura de Trás-os-Montes
11. Direcção Regional de Agricultura do Alentejo
12. Direcção Regional de Agricultura do Algarve
13. Direcção Regional de Agricultura do Ribatejo e Oeste
14. Gabinete para os Assuntos Agrícolas Comunitários
15. Inspecção Geral e Auditoria de Gestão
16. Instituto da Vinha e do Vinho
17. Instituto de Qualidade Alimentar
18. Instituto Nacional de Investigação Agrária
19. Instituto Regulador Orientador dos Mercados Agrícolas
20. Obra Social — Secretaria Geral
21. Rede de Informação de Contabilidades Agrícolas
22. Secretaria Geral
23. IFADAP — Instituto Financeiro de Apoio ao Desenvolvimento da Agricultura e Pescas
24. INGA — Instituto Nacional de Intervenção e Garantia Agrícola

Ministério do Ambiente e Recursos Naturais

1. Direcção-Geral da Qualidade do Ambiente
2. Direcção-Geral dos Recursos Naturais
3. Gabinete dos Assuntos Europeus
4. Gabinete de Estudos e Planeamento
5. Gabinete de Protecção e Segurança Nuclear
6. Instituto Nacional do Ambiente
7. Instituto Nacional de Defesa do Consumidor
8. Instituto Nacional de Meteorologia e Geofísica
9. Secretaria-Geral
10. Serviço Nacional de Parques, Reservas e Conservação da Natureza
11. Gabinete do Saneamento Básico da Costa do Estoril
12. Delegações Regionais
13. Instituto Nacional da Água

Ministério do Comércio e Turismo

1. Comissão de Aplicação de Coimas em Matéria Económica
2. Direcção-Geral de Concorrência e Preços
3. Direcção-Geral de Inspecção Económica
4. Direcção-Geral do Comércio Externo
5. Direcção-Geral do Comércio Interno
6. Direcção-Geral do Turismo
7. Fundo de Turismo
8. Gabinete para os Assuntos Comunitários
9. ICEP — Instituto do Comércio Externo de Portugal
10. Inspecção Geral de Jogos
11. Instituto de Promoção Turística

12. Instituto Nacional de Formação Turística
13. Regiões de turismo
14. Secretaria-Geral
15. ENATUR — Empresa Nacional de Turismo, EP
16. AGA — Administração-Geral do Açúcar e do Alcool, EP

Ministério da Defesa Nacional ⁽¹⁾

1. Estado-Maior General das Forças Armadas
2. Estado-Maior da Força Aérea
3. Comando Logístico-Administrativo da Força Aérea
4. Estado-Maior do Exército
5. Estado-Maior da Armada
6. Direcção-Geral do Material Naval
7. Direcção das Infra-Estruturas Navais
8. Direcção de Abastecimento
9. Fábrica Nacional de Cordoaria
10. Hospital da Marinha
11. Arsenal do Alfeite
12. Instituto Hidrográfico
13. Direcção-Geral de Armamento
14. Direcção-Geral de Pessoal e Infra-estruturas
15. Direcção-Geral de Política de Defesa Nacional
16. Instituto de Defesa Nacional
17. Secretaria-Geral

Ministério da Educação

1. Auditoria Jurídica
2. Direcção-Geral da Administração Escolar
3. Direcção-Geral da Extensão Educativa
4. Direcção-Geral do Ensino Superior
5. Direcção-Geral dos Desportos
6. Direcção-Geral dos Ensinos Básico e Secundário
7. Direcção Regional de Educação de Lisboa
8. Direcção Regional de Educação do Algarve
9. Direcção Regional de Educação do Centro
10. Direcção Regional de Educação do Norte
11. Direcção Regional de Educação do Sul
12. Editorial do Ministério da Educação
13. Gabinete Coordenador do Ingresso no Ensino Superior
14. Gabinete de Estudos e Planeamento
15. Gabinete de Gestão Financeira
16. Gabinete do Ensino Tecnológico, Artístico e Profissional

⁽¹⁾ De i bilag II indeholdte ikke-krigslignende materialer.

17. Inspeção Geral de Educação
18. Instituto de Cultura da Língua Portuguesa
19. Instituto de Inovação Educacional
20. Instituto dos Assuntos Sociais da Educação
21. Secretaria-Geral

Ministério do Emprego e Segurança Social

1. Auditoria Jurídica
2. Caixa Nacional de Seguros e Doenças Profissionais
3. Caixas de Previdência Social
4. Casa Pia de Lisboa
5. Centro Nacional de Pensões
6. Centros Regionais de Segurança Social
7. Comissão para a Igualdade e Direitos das Mulheres
8. Departamento de Estatística
9. Departamento de Estudos e Planeamento
10. Departamento de Relações Internacionais e Convenções da Segurança Social
11. Departamento para Assuntos do Fundo Social Europeu
12. Departamento para os Assuntos Europeus e Relações Externas
13. Direcção-Geral da Acção Social
14. Direcção-Geral da Família
15. Direcção-Geral das Relações de Trabalho
16. Direcção-Geral de Apoio Técnico à Gestão
17. Direcção-Geral de Higiene e Segurança no Trabalho
18. Direcção-Geral do Emprego e Formação Profissional
19. Direcção-Geral dos Regimes de Segurança Social
20. Fundo de Estabilização Financeira da Segurança Social
21. Inspeção Geral da Segurança Social
22. Inspeção Geral do Trabalho
23. Instituto de Gestão Financeira da Segurança Social
24. Instituto do Emprego e Formação Profissional
25. Instituto Nacional para o Aproveitamento dos Tempos Livres dos Trabalhadores
26. Secretaria-Geral
27. Secretariado Nacional de Reabilitação
28. Serviços Sociais do MESS
29. Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Ministério das Finanças

1. ADSE — Direcção-Geral de Protecção aos Funcionários e Agentes da Administração Pública
2. Auditoria Jurídica
3. Direcção-Geral da Administração Pública
4. Direcção-Geral da Contabilidade Pública e Intendência Geral do Orçamento
5. Direcção-Geral da Junta de Crédito Público

6. Direcção-Geral das Alfândegas
7. Direcção-Geral das Contribuições e Impostos
8. Direcção-Geral do Património do Estado
9. Direcção-Geral do Tesouro
10. Gabinete de Estudos Económicos
11. Gabinete dos Assuntos Europeus
12. GAFEED — Gabinete para a análise do Financiamento do Estado e das Empresas Públicas
13. Inspecção Geral de Finanças
14. Instituto de Informática
15. Junta de Crédito Público
16. Secretaria-Geral
17. SOFE — Serviços Sociais do Ministério das Finanças

Ministério da Indústria e Energia

1. Delegação Regional da Indústria e Energia de Lisboa e Vale do Tejo
2. Delegação Regional da Indústria e Energia do Alentejo
3. Delegação Regional da Indústria e Energia do Algarve
4. Delegação Regional da Indústria e Energia do Centro
5. Delegação Regional da Indústria e Energia do Norte
6. Direcção-Geral da Indústria
7. Direcção-Geral da Energia
8. Direcção-Geral de Geologia e Minas
9. Gabinete de Estudos e Planeamento
10. Gabinete para a Pesquisa e Exploração do Petróleo
11. Gabinete para os Assuntos Comunitários
12. Instituto Nacional da Propriedade Industrial
13. Instituto Português da Qualidade
14. LNETI — Laboratório Nacional de Engenharia e Tecnologia Industrial
15. Secretaria-Geral

Ministério da Justiça

1. Centro de Estudos Judiciários
2. Centro de Identificação Civil e Criminal
3. Centros de Observação e Acção Social
4. Conselho Superior de Magistratura
5. Conservatória dos Registos Centrais
6. Direcção-Geral dos Registos e Notariado
7. Direcção-Geral dos Serviços de Informática
8. Direcção-Geral dos Serviços Judiciários
9. Direcção-Geral dos Serviços Prisionais
10. Direcção-Geral dos Serviços Tutelares de Menores
11. Estabelecimentos Prisionais
12. Gabinete de Direito Europeu

13. Gabinete de Documentação e Direito Comparado
14. Gabinete de Estudos e Planeamento
15. Gabinete de Gestão Financeira
16. Gabinete de Planeamento e Coordenação do Combate à Droga
17. Hospital-prisão de S. João de Deus
18. Instituto Corpus Christi
19. Instituto da Guarda
20. Instituto de Reinserção Social
21. Instituto de S. Domingos de Benfica
22. Instituto Nacional da Política e Ciências Criminais
23. Instituto Navarro Paiva
24. Instituto Padre António Oliveira
25. Instituto S. Fiel
26. Instituto S. José
27. Instituto Vila Fernando
28. Instituto de Criminologia
29. Instituto de Medicina Legal
30. Polícia Judiciária
31. Secretaria-Geral
32. Serviços Sociais

Ministério das Obras Públicas, Transportes e Comunicações

1. Conselho de Mercados de Obras Públicas e Particulares
2. Direcção-Geral de Aviação Civil
3. Direcção-Geral dos Edifícios e Monumentos Nacionais
4. Direcção-Geral dos Transportes Terrestres
5. Gabinete da Travessia do Tejo
6. Gabinete de Estudos e Planeamento
7. Gabinete do Nó Ferroviário de Lisboa
8. Gabinete do Nó Ferroviário do Porto
9. Gabinete para a Navegabilidade do Douro
10. Gabinete para as Comunidades Europeias
11. Inspecção Geral de Obras Públicas, Transportes e Comunicações
12. Junta Autónoma das Estradas
13. Laboratório Nacional de Engenharia Civil
14. Obra Social do Ministério das Obras Públicas, Transportes e Comunicações
15. Secretaria-Geral

Ministério dos Negócios Estrangeiros

1. Direcção-Geral dos Assuntos Consulares e Administração Financeira
2. Direcção-Geral das Comunidades Europeias
3. Direcção-Geral da Cooperação
4. Instituto de Apoio à Emigração e às Comunidades Portuguesas

5. Instituto de Cooperação Económica
6. Secretaria-Geral

Ministério do Planeamento e Administração do Território

1. Academia das Ciências
 2. Auditoria Jurídica
 3. Centro Nacional de Informação Geográfica
 4. Comissão Coordenadora da Região Centro
 5. Comissão Coordenadora da Região de Lisboa e Vale do Tejo
 6. Comissão Coordenadora da Região do Alentejo
 7. Comissão Coordenadora da Região do Algarve
 8. Comissão Coordenadora da Região Norte
 9. Departamento Central de Planeamento
 10. Direcção-Geral da Administração Autárquica
 11. Direcção-Geral do Desenvolvimento Regional
 12. Direcção-Geral do Ordenamento do Território
 13. Gabinete Coordenador do projecto do Alqueva
 14. Gabinete de Estudos e Planeamento da Administração do Território
 15. Gabinete para os Aeroportos da Região Autónoma da Madeira
 16. Inspecção Geral de Administração do Território
 17. Instituto Nacional de Estatísticas
 18. Instituto António Sérgio de Sector Cooperativo
 19. Instituto de Investigação Científica e Tropical
 20. Instituto Geográfico e Cadastral
 21. Junta Nacional de Investigação Científica e Tecnológica
 22. Secretaria-Geral
-

BILAG II

LISTE OVER DE I ARTIKEL 5 OMHANDLEDE VARER VEDRØRENDE INDKØB FORETAGET AF DE
ORDREGIVENDE MYNDIGHEDER INDEN FOR FORSVARSOMRÅDET

- Kapitel 25: Salt; svovl; jord og stenarter; gips, kalk og cement
- Kapitel 26: Malme, slagger og aske
- Kapitel 27: Mineralske brændstoffer, mineralolier og destillationsprodukter deraf, bituminøse stoffer; mineralsk voks
- undtagen:*
ex 27.10: Særlige maskinbrændselsstoffer
- Kapitel 28: Uorganiske kemikalier; uorganiske og organiske forbindelser af ædle metaller, af sjældne jordarters metaller, af radioaktive grundstoffer og af isotoper
- undtagen:*
ex 28.09: Eksplosive stoffer
ex 28.13: Eksplosive stoffer
ex 28.14: Tåregas
ex 28.28: Eksplosive stoffer
ex 28.32: Eksplosive stoffer
ex 28.39: Eksplosive stoffer
ex 28.50: Giftige stoffer
ex 28.51: Giftige stoffer
ex 28.54: Eksplosive stoffer
- Kapitel 29: Organiske kemikalier
- undtagen:*
ex 29.03: Eksplosive stoffer
ex 29.04: Eksplosive stoffer
ex 29.07: Eksplosive stoffer
ex 29.08: Eksplosive stoffer
ex 29.11: Eksplosive stoffer
ex 29.12: Eksplosive stoffer
ex 29.13: Giftige stoffer
ex 29.14: Giftige stoffer
ex 29.15: Giftige stoffer
ex 29.21: Giftige stoffer
ex 29.22: Giftige stoffer
ex 29.23: Giftige stoffer
ex 29.26: Eksplosive stoffer
ex 29.27: Giftige stoffer
ex 29.29: Eksplosive stoffer
- Kapitel 30: Pharmaceutiske produkter
- Kapitel 31: Gødningsstoffer
- Kapitel 32: Garve- og farvestofekstrakter; garvesyrer og derivater deraf; farvestoffer, lakker og malervarer; kit og spartelmasse; trykfarver, blæk og tusch
- Kapitel 33: Flygtige vegetabiliske olier og resinoider; parfumer, kosmetik og toiletmidler
- Kapitel 34: Sæbe, organiske overfladeaktive stoffer samt vaske- og rengøringsmidler; smøremidler; syntetisk voks og tilberedt voks; pudse- og skuremidler; lys og lignende produkter; modellermasse og dentalvoks

Kapitel 35:	Proteiner, lim og klister, enzymer
Kapitel 37:	Produkter til fotografisk og kinematografisk brug
Kapitel 38:	Diverse kemiske produkter <i>undtagen:</i> ex 38.19: Giftige stoffer
Kapitel 39:	Plast (celluloseethere og celluloseestere, kunstharpikser og andre plastsustanser) samt varer deraf <i>undtagen:</i> ex 39.03: Eksplosive stoffer
Kapitel 40:	Naturgummi (kautsjuk), syntetgummi og facis samt varer deraf <i>undtagen:</i> ex 40.11: Skudsikre dæk
Kapitel 41:	Råhuder og skind samt læder
Kapitel 42:	Varer af læder, sadelmagerarbejder; rejseartikler, håndtasker o.lign.; varer af tarme
Kapitel 43:	Pelsskind og kunstigt pelsskind samt varer deraf
Kapitel 44:	Træ og varer deraf; trækul
Kapitel 45:	Kork og varer deraf
Kapitel 46:	Kurvemagerarbejder og andre varer af flettemateriale
Kapitel 47:	Materialer til papirfremstilling
Kapitel 48:	Papir og pap; varer af papirmasse, papir og pap
Kapitel 49:	Bøger, aviser, billeder og andre tryksager; håndskrifter, maskinskrevne arbejder og-tegninger
Kapitel 65:	Hovedbeklædning og dele dertil
Kapitel 66:	Paraplyer, parasoller, spadserestokke, piske og ridepiske samt dele dertil
Kapitel 67:	Bearbejdede fjer og dun og varer af fjer og dun; kunstige blomster; varer af menneskehår
Kapitel 68:	Varer af sten, gips, cement, asbest, glimmer og lignende materialer
Kapitel 69:	Keramiske produkter
Kapitel 70:	Glas og glasvarer
Kapitel 71:	Naturperler, ædel- og halvædelsten, ædle metaller, ædelmetaldublé samt varer af disse materialer; bijouterivarer
Kapitel 73:	Jern og stål
Kapitel 74:	Kobber
Kapitel 75:	Nikkel

Kapitel 76:	Aluminium
Kapitel 77:	Magnesium og beryllium
Kapitel 78:	Bly
Kapitel 79:	Zink
Kapitel 80:	Tin
Kapitel 81:	Andre uædle metaller
Kapitel 82:	Værktøj, redskaber, knive, skeer og gafler af uædle metaller <i>undtagen:</i> ex 82.05: Værktøj ex 82.07: Værktøj, dele
Kapitel 83:	Diverse varer af uædle metaller
Kapitel 84:	Dampkedler, maskiner og apparater samt mekaniske redskaber <i>undtagen:</i> ex 84.06: Motorer ex 84.08: Andre kraftmaskiner ex 84.45: Maskiner ex 84.53: Dele til maskiner henhørende under pos. 84.53 ex 84.59: Atomreaktorer
Kapitel 85:	Elektriske maskiner og apparater samt elektrisk materiel <i>undtagen:</i> ex 85.13: Telekommunikationsudstyr ex 85.15: Sendere
Kapitel 86:	Lokomotiver, vogne og andet materiel til jernbaner og sporveje; trafikreguleringsudstyr af enhver art (ikke elektrisk) <i>undtagen:</i> ex 86.02: Pansrede elektriske lokomotiver ex 86.03: Andre pansrede lokomotiver ex 86.05: Pansrede vogne ex 86.06: Reparationsvogne ex 86.07: Vogne
Kapitel 87:	Køretøjer (undtagen til jernbaner og sporveje) <i>undtagen:</i> 87.08: Tanks og andre pansrede køretøjer ex 87.01: Traktorer ex 87.02: Militærkøretøjer ex 87.03: Kronvogne ex 87.09: Motorcykler ex 86.14: Påhængsvogne
Kapitel 89:	Skibe, både og flydende materiel <i>undtagen:</i> 89.01 A: Krigsskibe

- Kapitel 90: Optiske, fotografiske og kinematografiske instrumenter og apparater; målekontrol- og præcisionsinstrumenter og -apparater; medicinske og kirurgiske instrumenter og apparater
- undtagen:*
- ex 90.05: Kikkerter (binokulære)
 - ex 90.13: Forskellige instrumenter, lasere
 - ex 90.14: Afstandsmålere
 - ex 90.28: Elektriske og elektroniske måleinstrumenter
 - ex 90.11: Mikroskoper
 - ex 90.17: Instrumenter til medicinsk brug
 - ex 90.18: Apparater til mekanoterapi
 - ex 90.19: Ortopædiske artikler
 - ex 90.20: Røntgenapparater
- Kapitel 91: Ure
- Kapitel 92: Musikinstrumenter, lydoptagere eller lydgivere; billed- og lydoptagere eller billed- og lydgivere til fjernsyn; dele og tilbehør til de nævnte instrumenter og apparater
- Kapitel 94: Møbler; sengebunde, madrasser, dyner, puder og lignende
- undtagen:*
- ex 94.01 A: Flysæder
- Kapitel 95: Varer af udskærings- og støbematerialer
- Kapitel 96: Koste, børster, pensler, pudderkvaster og sigter
- Kapitel 98: Diverse
-

BILAG III

DEFINITION AF VISSE TEKNISKE SPECIFIKATIONER

I dette direktiv forstås ved:

1. »Tekniske specifikationer«, samtlige tekniske forskrifter, navnlig sådanne, der findes i udbudsbetingelserne, som fastlægger krævede egenskaber for et materiale, et produkt eller en leverance og hvorved disse objektivt kan beskrives således, at de opfylder kravene for den anvendelse, som den ordregivende myndighed har bestemt dem til. Disse egenskaber omfatter kvalitetsniveau, brugeregenskaber, sikkerhed, dimensioner, herunder forskrifter for materialet, produktet eller leverancen for så vidt angår kvalitetssikring, terminologi, symboler, afprøvning og afprøvningsmetoder, emballering, mærkning eller etikettering;
2. »Standard«, den tekniske specifikation, som er godkendt af et anerkendt standardiseringsorgan til gentagen eller konstant anvendelse, men hvis overholdelse normalt ikke er obligatorisk;
3. »Europæiske standard«, standard, der er godkendt af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) eller af Den Europæiske Komité for Elektronisk Standardisering (CENELEC), som »europæisk standard (EN)« eller som »harmoniseringsdokumenter (HD)« i henhold til de fælles regler for disse organisationer;
4. »Europæisk teknisk godkendelse«, godkendelse af et produkts egnethed til anvendelse på grundlag af den tekniske bedømmelse, som bygger på, at produktet opfylder de væsentlige krav, der gælder for bygge- og anlægsarbejder, til grund for hvilke lægges produktets iboende egenskaber og de forskrifter, der gælder for dets ibrugtagning og anvendelse. Europæisk godkendelse udstedes af et organ, der er godkendt hertil af medlemsstaten;
5. »Fælles teknisk specifikation«, teknisk specifikation udarbejdet efter en af medlemsstaterne godkendt procedure for at sikre ensartet anvendelse i alle Fællesskabets medlemsstater, og offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

BILAG IV

MODELLER FOR UDBUDSBEKENDTGØRELSE

A. Forhåndsmeddelelse

1. Navn, adresse, telegramadresse, telefon-, telex og telefaxnummer på den ordregivende myndighed og på det kontor, hvortil der kan rettes henvendelse for at få yderligere oplysninger, såfremt det ikke er den samme.
2. Arten og omfanget af de produkter, som skal leveres. CPA-reference nummer.
3. Foreløbig dato for iværksættelse af udbudsproceduren eller udbudsprocedurerne (hvis denne kendes).
4. Andre oplysninger.
5. Dato for afsendelse af bekendtgørelsen.
6. Dato for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationers modtagelse af bekendtgørelsen.

B. Offentligt udbud

1. Den ordregivende myndigheds navn, telegramadresse, telefon-, telex- og telefaxnummer.
2. a) Den valgte udbudsform.
b) Udbudsform i forbindelse med de indkaldte tilbud.
3. a) Leveringssted.
b) Arten og mængden af de varer, der skal leveres: CPA-referencenummer.
c) Angivelse af, om leverandøren har mulighed for at afgive bud på en del af de ønskede leveringer.
4. Eventuel leveringsfrist.
5. a) Navn og adresse på den myndighed, til hvilken anmodning om udbudsmaterialet og supplerende dokumenter kan rettes.
b) Sidste frist for fremsættelse af sådan anmodning.
c) I givet fald størrelsen af og betalingsbetingelserne for det beløb, der skal erlægges for at få udleveret disse dokumenter.
6. a) Sidste frist for modtagelse af bud
b) Den adresse, hvortil de skal sendes.
c) Det eller de sprog, der skal være affattet på.
7. a) De personer, der har adgang til at overvære åbningen af buddene.
b) Dato, klokkeslæt og sted for denne åbning.
8. I givet fald sikkerhedsstillelse og andre garantier, som forlanges.
9. De vigtigste finansierings- og betalingsbetingelser og/eller henvisninger til de retsfor skrifter, hvoraf de fremgår.
10. I givet fald den bestemte retlige form, hvorunder eventuelt den sammenslutning af leverandører skal fremtræde, som vil få tildelt ordren.
11. Oplysninger om leverandørens egne forhold samt de oplysninger og formaliteter, som er nødvendige for en vurdering af de økonomiske og tekniske mindstebetingelser, som leverandøren skal opfylde.
12. Den periode, inden for hvilken enhver tilbudsgiver er forpligtet til at opretholde sit bud.
13. De kriterier, som vil blive lagt til grund ved tildelingen af ordren. Kriterierne — bortset fra den laveste pris — nævnes, når de ikke er anført i udbudsbetingelserne.
14. I givet fald forbud mod alternative bud.
15. Andre oplysninger.
16. Dato for offentliggørelse af forhåndsmeddelelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* eller angivelse af, at der ikke er offentliggjort forhåndsmeddelelse.

17. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse.
18. Datoen for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationers modtagelse af bekendtgørelsen.

C. Begrænset udbud

1. Den ordregivende myndigheds navn, telegramadresse, telefon-, telex- og telefaxnummer.
2. a) Den valgte udbudsform.
b) I givet fald begrundelse for anvendelsen af den særlige fremgangsmåde i hastetilfælde.
c) Tilbudsform i forbindelse med de indkaldte tilbud.
3. a) Leveringssted.
b) Arten og mængden af de varer, der skal leveres: CPA-referencenummer.
c) Angivelse af, om leverandøren har mulighed for at afgive bud på en del af de ønskede leveringer.
4. Eventuel leveringsfrist.
5. I givet fald den bestemte retlige form, hvorunder eventuelt sammenslutningen af leverandører skal fremtræde, som vil få tildelt ordren.
6. a) Sidste frist for modtagelse af anmodninger om deltagelse
b) Den adresse, hvortil anmodningerne skal sendes.
c) Det eller de sprog, de skal være affattet på.
7. Sidste frist for udsendelse af opfordringer til at afgive bud.
8. I givet fald sikkerhedsstillelse og garantier, som forlanges.
9. Oplysninger om leverandørens personlige forhold samt de oplysninger og formaliteter, som er nødvendige for en vurdering af de økonomiske og tekniske mindstebetingelser, som skal opfyldes af leverandøren.
10. Kriterierne for tildeling af ordren, hvis de ikke fremgår af opfordringen til at afgive bud.
11. Påtænkt antal eller største og mindste antal leverandører, der vil blive opfordret til at afgive bud.
12. I givet fald forbud mod alternative bud.
13. Andre oplysninger.
14. Dato for offentliggørelsen af forhåndsmeddelelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* eller angivelse af, at der ikke er offentliggjort forhåndsmeddelelse.
15. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse.
16. Datoen for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationers modtagelse af bekendtgørelsen.

D. Udbud efter forhandling

1. Den ordregivende myndigheds navn, adresse, telegramadresse, telefon-, telex- og telefaxnummer.
2. a) Den valgte udbudsform.
b) I givet fald begrundelse for anvendelsen af den særlige fremgangsmåde i hastetilfælde.
c) I givet fald udbudsform i forbindelse med de indkaldte tilbud.
3. a) Leveringssted.
b) Arten og mængden af de varer, der skal leveres: CPA-referencenummer.
c) Angivelse af, om leverandørerne har mulighed for at afgive bud på en del af de ønskede leveringer.
4. Eventuel leveringsfrist.
5. I givet fald den bestemte retlige form, hvorunder eventuelt den sammenslutningen af leverandører skal fremtræde, som vil få tildelt ordren.

6. a) Sidste frist for modtagelse af anmodninger om deltagelse.
b) Den adresse, hvortil anmodningerne skal sendes.
c) Det eller de sprog, de skal være affattet på.
7. I givet fald sikkerhedsstillelse og garantier, som forlanges.
8. Oplysninger om leverandørens personlige forhold samt de oplysninger og formaliteter, som er nødvendige for en vurdering af de økonomiske og tekniske mindstebetingelser, som skal opfyldes af leverandøren.
9. Påtænkt antal eller største og mindste antal leverandører, der vil blive opfordret til at afgive bud.
10. I givet fald forbud mod alternative bud.
11. I givet fald navne og adresser på de leverandører, der allerede er valgt af den ordregivende myndighed.
12. I givet fald datoen for de foregående offentliggørelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
13. Andre oplysninger.
14. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse.
15. Datoen for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationers modtagelse af bekendtgørelsen.

E. Indgåede aftaler

1. Den ordregivende myndigheds navn og adresse.
 2. Den valgte udbudsform. Ved udbud efter forhandling uden foregående offentliggørelsen af en udbudsbekendtgørelse, begrundelse (artikel 6, stk. 3).
 3. Datoen for aftalens indgåelse.
 4. Kriterierne for tildeling af ordren.
 5. Antallet af modtagne bud.
 6. Leverandørens eller leverandørernes navn(e) og adresse(r).
 7. Arten og mængden af de varer, der i givet fald leveres af hver leverandør. CPA-referencenummer.
 8. Betalt pris eller prisramme (minimums-/maksimumspriser).
 9. I givet fald hvilken del af kontrakten, der vil kunne gives i underentreprise, samt værdien af denne del.
 10. Andre oplysninger.
 11. Datoen for offentliggørelsen af bekendtgørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
 12. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse.
 13. Datoen for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationers modtagelse af bekendtgørelsen.
-

BILAG V

FRISTER FOR GENNEMFØRELSE OG ANVENDELSE

Direktiv 77/62/EØF ⁽¹⁾	ændret ved direktiv					
	80/767/EØF ⁽²⁾	88/295/EØF ⁽³⁾	90/531/EØF ⁽⁴⁾	92/50/EØF ⁽⁵⁾	GR ⁽⁶⁾	ES/PO ⁽⁷⁾
Artikel 1, a)		ændret				
Artikel 1, b) — c)		ændret				
Artikel 1, d) — f)		ændret				
Artikel 2, stk. 1		slettet				
Artikel 2, stk. 2		ændret	ændret			
Artikel 2, stk. 3						
Artikel 2a		indsat				
Artikel 3						
Artikel 4		slettet				
Artikel 5		ændret				
Artikel 5, stk. 1, c)				ændret		
Artikel 6		ændret				
Artikel 7		ændret				
Artikel 8						
Artikel 9		ændret				
Artikel 10, stk. 1		ændret				
Artikel 10, stk. 2 — 4						
Artikel 11, stk. 1 — 3		ændret				
Artikel 11, stk. 4 — 6						
Artikel 12, stk. 1		ændret				
Artikel 12, stk. 2 — 3						
Artikel 13		slettet				
Artikel 14		slettet				
Artikel 15		slettet				
Artikel 16						
Artikel 17						
Artikel 18						
Artikel 19, stk. 1		ændret				
Artikel 19, stk. 2						
Artikel 20						
Artikel 21, stk. 1						
Artikel 21, stk. 2		ændret				
Artikel 22						
Artikel 23						
Artikel 24						
Artikel 25						
Artikel 26		ændret				
Artikel 27						
Artikel 28						
Artikel 29		ændret				
Artikel 30						
Artikel 31						
Artikel 32						
Bilag I		ændret			ændret	ændret
Bilag II		ændret				

Direktiv 77/62/EØF ⁽¹⁾	ændret ved direktiv					
	80/767/EØF ⁽²⁾	88/295/EØF ⁽³⁾	90/531/EØF ⁽⁴⁾	92/50/EØF ⁽⁵⁾	GR ⁽⁶⁾	ES/PO ⁽⁷⁾
Bilag III	Artikel 1 Artikel 2 Artikel 3 Artikel 4 Artikel 5 Artikel 6 Artikel 7 Artikel 8 Artikel 9 Artikel 10 Artikel 11 Bilag I Bilag II	ændret slettet slettet slettet slettet slettet				

⁽¹⁾ EF-9: 24. 6. 1978
 GR: 1. 1. 1983
 ES, PO: 1. 1. 1986

⁽³⁾ EF-9: 1. 1. 1989
 GR, ES, PO: 1. 3. 1992

⁽⁵⁾ EF-12: 1. 7. 1993
⁽⁶⁾ EF-10: 1. 1. 1983

⁽²⁾ EF-9: 1. 1. 1981
 GR: 1. 1. 1983
 ES, PO: 1. 1. 1986

⁽⁴⁾ EF-9: 1. 1. 1983
 ES: 1. 1. 1996
 GR, PO: 1. 1. 1998

⁽⁷⁾ EF-12: 1. 1. 1986

BILAG VI

SAMMENLIGNINGSTABEL

Dette direktiv	Direktiv 77/62/EØF	Direktiv 80/767/EØF	Direktiv 88/295/EØF	Direktiv 90/531/EØF	Direktiv 92/50/EØF
Artikel 1	Artikel 1			Artikel 35, stk. 1	
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 2				
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 3				
Artikel 3	Artikel 2, a)				
Artikel 4	Artikel 3				
Artikel 5, stk. 1, a) — b)	Artikel 5, stk. 1, a) — b)				Artikel 42, stk. 1
Artikel 5, stk. 1, c), første led	Artikel 5, stk. 1, c)				
Artikel 5, stk. 1 c), andet led	Artikel 5, stk. 1, d)				
Artikel 5, stk. 1, d)	—				
Artikel 5, stk. 2—6	Artikel 5, stk. 2—6				
Artikel 6, stk. 1	Artikel 6, stk. 1				
—	Artikel 6, stk. 2				
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 3				
Artikel 6, stk. 3, a) — e)	Artikel 6, stk. 4, a) — e)				
Artikel 6, stk. 4	Artikel 6, stk. 5				
Artikel 7, stk. 1—2	—				
Artikel 7, stk. 3	Artikel 6, stk. 6				
Artikel 8, stk. 1—4	Artikel 7, stk. 1—4				
Artikel 8, stk. 5, a) — b)	—				
Artikel 8, stk. 5, c)	Artikel 7, stk. 5, a) — c)				
Artikel 8, stk. 6	Artikel 7, stk. 6				
Artikel 9, stk. 1, første led	Artikel 9, stk. 1, første led				
—	Artikel 9, stk. 2, andet led				
Artikel 9, stk. 1 andet led	—				
Artikel 9, stk. 2 og 3	Artikel 9, stk. 2 og 3				
Artikel 9, stk. 4	Artikel 9, stk. 5				
Artikel 9, stk. 5	Artikel 9, stk. 4				
Artikel 9, stk. 6 og 7	Artikel 9, stk. 6, første led				
Artikel 9, stk. 8	Artikel 9, stk. 6, andet led				
Artikel 9, stk. 9	Artikel 9, stk. 7				
Artikel 9, stk. 10	Artikel 9, stk. 8				
Artikel 9, stk. 11	Artikel 9, stk. 9				
Artikel 10	Artikel 10				
Artikel 11, stk. 1	Artikel 11, stk. 1				
Artikel 11, stk. 2	Artikel 11, stk. 2				
Artikel 11, stk. 2, a) — e)	—				
Artikel 11, stk. 3	Artikel 11, stk. 3				
Artikel 11, stk. 4	Artikel 11, stk. 5				

Dette direktiv	Direktiv 77/62/EØF	Direktiv 80/767/EØF	Direktiv 88/295/EØF	Direktiv 90/531/EØF	Direktiv 92/50/EØF
Artikel 11, stk. 5	Artikel 11, stk. 4				
Artikel 11, stk. 6	Artikel 11, stk. 6				
Artikel 12	Artikel 12				
Artikel 13	Artikel 16				
Artikel 14	—				
Artikel 15	Artikel 17				
Artikel 16, stk. 1	Artikel 8				
Artikel 16, stk. 2	—				
Artikel 17	—				
Artikel 18	Artikel 18				
Artikel 19, stk. 1	Artikel 19, stk. 1				
Artikel 19, stk. 2 og 3	—				
Artikel 19, stk. 4	Artikel 19, stk. 2				
Artikel 20	Artikel 20				
Artikel 21, stk. 1 og 2	Artikel 21				
Artikel 22	Artikel 22				
Artikel 23	Artikel 23				
Artikel 24	Artikel 24				
Artikel 25	—				
Artikel 26, stk. 1 og 2	Artikel 25, stk. 1 og 2				
—	Artikel 25, stk. 3 og 4				
Artikel 27	Artikel 25, stk. (5—7)				
—	Artikel 26				
—	Artikel 27				
Artikel 28		Artikel 1, stk. 1 og 7			
Artikel 29, stk. 1 og 2		Artikel 8, stk. 1 og 2			
Artikel 29, stk. 3		Artikel 1, stk. 2			
Artikel 30	Artikel 28				
Artikel 31	Artikel 29				
Artikel 32	—				
Artikel 33	Artikel 30, 31	Artikel 9, 10	Artikel 20, 21		
Artikel 34	—				
Artikel 35	—				
—	Bilag I				
Bilag I		Bilag I			
Bilag II		Bilag II			
Bilag III, nr. 1	Bilag II, nr. 1				
Bilag III, nr. 2	Bilag II, nr. 2				
Bilag III, nr. 3	Bilag II, nr. 3				
Bilag III, nr. 4	—				
Bilag III, nr. 5	Bilag II, nr. 4				
Bilag IV, nr. A	Bilag III, nr. D				
Bilag IV, nr. B	Bilag III, nr. A				
Bilag IV, nr. C	Bilag III, nr. B				
Bilag IV, nr. D	Bilag III, nr. C				
Bilag IV, nr. E	Bilag III, nr. E				
Bilag V	—				
Bilag VI	—				

Forslag til Rådets afgørelse om rammeprogrammet for prioriterede aktioner vedrørende statistiske oplysninger (1993-1997)

(92/C 277/02)

(KOM(92) 395 endelig udg.)

(Forelagt af Kommissionen den 21. september 1992)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 213,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør fastlægges et rammeprogram under hensyn til de beslutninger, Fællesskabet har truffet som led i iværksættelsen og gennemførelsen af det indre marked, Den Økonomiske og Monetære Union, økonomisk og social samhörighed, fælles politik og andre fællesskabspolitikker;

for at udforme, gennemføre, opfølge og vurdere disse politikker skal Fællesskabet kunne støtte sine beslutninger på statistiske oplysninger, der er ajourførte, pålidelige, relevante og sammenlignelige mellem medlemsstaterne;

for at sikre at alle nødvendige statistiske oplysninger kan indsamles, er sammenhængende og sammenlignelige, bør der udarbejdes et statistisk rammeprogram på mellemlang sigt, som indeholder særprogrammer for de enkelte fællesskabspolitikker;

Kommissionen påtog sig i sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 21. februar 1992 at fremme udviklingen af et statistisk system i Fællesskabet, som har til formål:

- at iværksætte en række normer, metoder og organisationsstrukturer med det formål at producere sammenlignelige, pålidelige og relevante statistikker i hele Fællesskabet;
- at levere de informationer til de europæiske institutioner og medlemsstaternes regeringer, som er nødvendige i forbindelse med iværksættelsen, opfølgningen og vurderingen af Fællesskabets politikker;

- at sprede den statistiske information til offentligheden i EF, til virksomhederne og til alle de økonomiske og sociale beslutningstagere, som har brug for disse oplysninger som udgangspunkt for deres beslutninger;
- at arbejde på forbedring af de statistiske systemer i medlemslandene og støtte udviklingen af statistikker i udviklingslandene og i de lande, der er på vej mod markedsøkonomi.

Ifølge subsidiaritetsprincippet gennemføres disse særprogrammer så vidt muligt i hver medlemsstat under de organer og institutioner, der har ansvaret for at udarbejde officielle statistikker;

Fællesskabet er rede til på en måde, der er gensidig fordelagtig, at samarbejde med tredjelande, herunder især med de lande, der har indgået rammeaftaler med Fællesskabet;

følgende udvalg er blevet hørt:

- Udvalget for Det Statistiske Program,
- Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik,
- Det Europæiske Rådgivende Udvalg for Statistisk Information på det Økonomiske og Sociale Område —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fællesskabets statistiske rammeprogram vedrører gennemførelsen af prioriterede aktioner på områder, der er omfattet af Fællesskabets politikker som fastlagt i Traktaterne. Programmet omfatter perioden 1993 til 1997.

Artikel 2

Ifølge det statistiske rammeprogram skal der gennemføres aktioner på følgende områder:

- 1) gennemførelsen af det indre marked
- 2) socialpolitik og den økonomiske og sociale samhørighed
- 3) Den Økonomiske og Monetære Union
- 4) Fællesskabet og den øvrige verden
- 5) udvikling af teknologier på det statistiske område og af menneskelige ressourcer.

Artikel 3

Formålene med det statistiske rammeprogram, fællesskabets normer og -metoderne for de foranstaltninger, der skal gennemføres i perioden 1993 til 1997, er fastsat i bilag I.

Artikel 4

Aktionerne i forbindelse med gennemførelsen af Fællesskabets statistiske program skal udarbejdes i den enkelte medlemsstat i samarbejde med de nationale statistiske myndigheder, der er ansvarlige for de områder, hvor der skal gennemføres prioriterede foranstaltninger.

Artikel 5

For hver særlig aktion:

- fastsættes de nøjagtige formål med aktionen og dens omfang, og der foretages en vurdering af de resultater, der opnås i forbindelse med virkeliggørelsen af formålene;

- præciseres det, hvordan den skal gennemføres, hvilken varighed den skal have, og hvilken rolle de nationale myndigheder har;
- fastlægges den rolle Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat af Rådet den 19. juni 1989, og Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik, der er nedsat den 25. februar 1991, har i forbindelse med gennemførelsen og vurderingen af programmet;
- foretages der en analyse af omkostningsrentabiliteten, og foranstaltningen gennemføres i overensstemmelse med principperne om omkostningsbevidsthed;
- tages der hensyn til internationale henstillinger på de pågældende statistiske områder;
- sker udformningen således, at de byrder, der må pålægges respondenterne, lettes mest muligt.

Artikel 6

Kommissionen tager i det tredje år af gennemførelsen af Fællesskabets statistiske rammeprogram stilling til, hvorledes gennemførelsen er forløbet. Kommissionen vurderer bl.a. om de formål, prioriteringer og aktioner, der er planlagt i perioden, er opfyldt, og den fremsætter eventuelle forslag om tilpasning. Ved det statistiske rammeprogram afslutning forelægger Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om gennemførelsen. Denne rapport fremsendes til Rådet og Europa-Parlamentet inden udgangen af det år, der følger efter afslutningen af det statistiske rammeprogram.

BILAG

RAMMEPROGRAM 1993 TIL 1997 — RETNINGSLINJER FOR AKTIONERNE VEDRØRENDE
FÆLLESSKABETS STATISTISKE OPLYSNINGER

GENERELLE MÅLSÆTNINGER

Formålet med Fællesskabets statistiske system er følgende:

- at iværksætte en række normer, metoder og organisationsstrukturer med det formål at producere sammenlignelige, pålidelige og relevante statistikker i hele Fællesskabet;
- at levere de oplysninger til de europæiske institutioner og medlemsstaternes regeringer, som er nødvendige i forbindelse med iværksættelsen, opfølgningen og vurderingen af Fællesskabets politikker;
- at sprede de statistiske oplysninger til offentligheden i EF, til virksomhederne og til alle økonomiske og sociale beslutningstagere, som har brug for disse oplysninger som udgangspunkt for deres beslutninger;
- at arbejde på forbedring af de statistiske systemer i medlemslandene og støtte udviklingen af statistikker i udviklingslandene og i de lande, der er på vej mod markedsøkonomi.

Gennemførelsen af disse opgaver kræver følgende aktioner:

- a) udvikling af klassifikationer, metodologier og fælles definitioner, der er direkte anvendelige i medlemsstaterne, underbygget af fællesskabsretsakter;
- b) gennemførelse af fælles statistiske undersøgelser på basis af harmoniserede metodologier;
- c) udarbejdelse, analyse og spredning af Fællesskabets statistiske resultater, herunder sammenligninger mellem lande og mellem regioner;
- d) integrering af fællesskabsresultaterne i medlemsstaternes statistiske programmer;
- e) fremme af koordineringen af national statistisk praksis på basis af fælles uddannelsesforanstaltninger;
- f) støtte til udvikling af de statistiske systemer i Fællesskabets medlemsstater og i lande uden for Fællesskabet på basis af strukturforanstaltninger og på basis af udveksling af teknologi og ekspertise mellem medlemsstater og med tredjelande.

FORBINDELSER TIL ANDRE SAMARBEJDSFORANSTALTNINGER

Ud over medlemsstaternes samarbejde om statistiske systemer samarbejdes der ligeledes med EFTA-landene om de statistiske systemer inden for rammerne af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, ligesom der samarbejdes med internationale organisationer, der er aktive på det statistiske område, herunder De Forenede Nationer og de tilhørende underorganisationer samt Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD).

STATISTISKE SEKTORPROGRAMMER

I. SEKTORPROGRAMMER MED HENBLIK PÅ DET INDRE MARKED

A. Sektorprogrammer for politikker vedrørende industri, transport, energi, forskning og udvikling og turisme

Formål

Formålet er at bidrage til udarbejdelse af de statistiske oplysninger, som gennemførelsen af det indre marked kræver, således at beslutningstagerne (offentlige myndigheder, virksomheder og arbejdsmarkedets parter) kan disponere over de data, som kræves for at sikre konkurrenceevnen for Fællesskabets økonomi på internationalt plan, samtidig med at markedet gøres mere gennemsigtigt.

Statistiske målsætninger

Det vil blive foreslået at harmonisere de normer, der anvendes i medlemsstaternes statistiske systemer, at gennemføre fælles statistiske undersøgelser, at udarbejde data på grundlag af eksisterende data og at indføre en fælles statistisk infrastruktur, som f. eks. registre på de nedenfor nævnte områder.

1. Normer

Alle de statistiske programmer vil blive baseret på nye europæiske nomenklaturer, der harmoniseres med de nationale nomenklaturer, således at der opnås en egentlig fælles ramme for data for alle erhvervssektorer i Fællesskabet.

2. Statistisk over udvekslingen af goder mellem Fællesskabets medlemsstater

Formålet med dette projekt er iværksættelse af Rådets beslutninger om udveksling af goder mellem medlemsstater efter 1992 efter ophævelse af Fællesskabets indre grænser.

Inden for rammerne af denne struktur oprettes en distribueret database over Fællesskabets og tredjelandes handels- og toldstatistik, Comext-93, der ved hjælp af distribueret databehandling gør det muligt at få nye, mere detaljerede og ajourførte statistikker.

Det vil blive nemmere for institutioner og økonomiske beslutningstagere at få rådighed over detaljerede data takket være en mere udbredt anvendelse af nye medier, især CD-ROM, udvikling af produkter der i højere grad er direkte rettet mod de store erhvervssektorer og sammenkøring af formidlingsprodukter og indberetningssystemer, der giver en bedre informationstilbage melding og en bedre gennemsigthed for markedet.

Kvaliteten af statistikker og ajourføringen af disse er direkte afhængig af, i hvor høj grad virksomhederne anser dem for at være nyttige og af indberetningernes cost benefit-forhold. Der vil derfor ud over initiativer, der har til formål at lette indberetningsbyrden, blive gennemført flere oplysnings- og uddannelseskampagner for at få en højere svarprocent.

Kombinationen af handelsmæssige og toldmæssige data, sammenligningen mellem produktions- og handelsstatistik, udvidelsen af den geografiske dækning til også at omfatte EFTA-landene og sammenligninger med data fra tredjelande er de væsentligste mål i den fremtidige udvikling.

3. Virksomhedsstatistik

a) Industri

Hovedformålet med virksomhedsstatistik er at tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for at følge produktionen i EF's indre marked og de sektoropdelte politikker, der ligger inden for Kommissionens kompetence. De driftsmæssige følger for Det Statistiske Program 1993 til 1997, således som de beskrives i Maastricht-Traktaten, vedrører både harmonisering (vedtagelse af fælles metoder, nomenklaturer og normer), infrastruktur (teknisk og juridisk), udvidelse af Fællesskabets undersøgelser på nye områder og menneskelige og budgetmæssige ressourcer.

Hovedformålet er fortsat at forbedre de tre elementer, der udgør grundlaget for statistiske oplysninger om virksomheder, nemlig: årlige data om virksomhedernes struktur og aktivitet, tilstrækkelig detaljeret opfølgning af konjunktoren for virksomheder og tilstrækkelig detaljeret opfølgning af produktionen af varer og tjenester.

Gennemførelse af en årlig undersøgelse af virksomhedernes struktur og aktivitet giver data opdelt efter erhvervssektor, størrelsesklasse, medlemsstat og region.

Statistik over produktion af varer og tjenester danner udgangspunkt for arbejdet i forbindelse med opfølgning af og gennemsigthed for det indre marked (handelspolitik, konkurrenceevne).

For at nå længere end denne centrale målsætning vil nedenstående to hovedaktiviteter blive gennemført eller udviklet.

For det første vil man på alle måder søge at opnå en bedre organisation af virksomhedsstatistikken for at lette den byrde, der hviler på de indberetningspligtige virksomheder, men også for at forbedre virksomhedernes muligheder for at anvende oplysningerne (fortsættelse af standardiseringsarbejdet, koordinering af de rundspørger, der gennemføres blandt virksomhederne, dialog med virksomhederne for bedre at tilpasse de indsamlede oplysninger til behovene osv.).

På den anden side er det nødvendigt at gennemføre særlige aktiviteter på grund af fællesskabspolitikernes udvikling. Det drejer sig om:

- udvikling af et informationssystem for SMV (særlige indikatorer især om demografi eller særlige karakteristika for SMV);
- udarbejdelse og anvendelse af detaljerede indikatorer om de europæiske virksomheders konkurrenceevne, der samtidig gør det muligt at foretage sammenligninger med konkurrenterne (især USA og Japan);
- udvikling af statistik over forskning og udvikling for at måle, i hvor høj grad denne faktor influerer på produktiviteten og konkurrenceevnen.

b) Tjenesteydelser

Statistik over tjenesteydelser vil fortsat blive udviklet både globalt set og sektoropdelt.

Færdiggørelsen og konsolideringen af metodologien for statistik over servicevirksomheder og -institutioner kræver en bedre sammenkøring mellem virksomhedsstatistik og statistik over tjenesteydelser (herunder analyse af virksomhedernes stigende tendens til at lade hjælpetjenesteydelser gennemføre af eksterne virksomheder). Der skal i det metodologiske arbejde tages hensyn til den erfaring, der opnås ved pilotundersøgelserne, hvis gennemførelse skal støtte og koordineres på fællesskabsniveau.

»Virksomhedsmetoden« vil blive suppleret med en metodologi for funktionsopdelt statistik over tjenesteydelser, herunder statistik over produkter, funktioner, priser og mængder.

Opfølgning og måling af virkningen af det indre marked på forskellige vigtige og til tider skrøbelige sektorer, vil kræve, at der gennemføres særlige undersøgelser på forskellige prioriterede områder. Således udgør områderne finansielle tjenester, tjenester til virksomheder, tjenesteydelser på det kommunikative og audiovisuelle område prioriterede områder på fællesskabsniveau, og det arbejde, der allerede er igangsat, vil blive styrket med henblik på indførelse af informationssystemer.

Samtidig følger det af perspektiverne i Traktaten om Den Politiske Union og især af foranstaltningerne i forbindelse med Det Sociale Europa, at der vil dukke nye sektorer op i forbindelse med tjenesteydelser for personer og kollektive enheder såsom sygesikring, uddannelse, folkesundhed og sociale foranstaltninger, foreningsaktiviteter, rekreative, kulturelle og sportsmæssige aktiviteter osv., der skal analyseres under rubrikken »servicevirksomheder«, idet der lægges særlig vægt på behandlingen af ikke-markedsmæssige tjenester og den tætte forbindelse mellem disse sektorer og den funktionsopdelte analyse af de offentlige udgifter.

Udviklingen af statistik over tjenesteydelser skal ligeledes tilknyttes med udviklingen af et informationssystem, der er baseret på sektoropdelte registre med socio-økonomiske data og data for håndværk samt med det arbejde, der udføres for at forbedre og iværksætte »handlingsprogrammet til udvikling af det statistiske system for handel og distribution«.

4. Transportstatistik

I Maastricht-Traktaten understreges ønsket om at gå videre på transportområdet ved at liberalisere markederne, hvilket på det statistiske plan betyder, at de endnu ikke udviklede statistikker på fællesskabsniveau skal have prioritet. Det drejer sig om statistik for lufttransport og statistik for søtransport.

Men ud over statistik over de forskellige transportmåder skal der udarbejdes statistik over anvendelsen af infrastrukturen og transportmidlerne, hvilket betyder, at statistikken over passagertransport skal have høj prioritet.

Der vil i øvrigt fortsat blive udviklet en særlig ramme for transportstatistik, idet der gennemføres en revision af direktiverne om landevejstransport, jernbanetransport og transport ad indre vandveje, hvilket også vil berøre statistikken over lufttransport og søtransport.

Informationssystemet skal fortsat styrkes ved hjælp af en tilgang, der i højere grad samarbejder de forskellige transportformer og derved de forskellige sektoropdelte metodologier, hvorved det bliver lettere at gennemføre statistiske undersøgelser.

5. Statistik over forskning og teknologisk udvikling

Den kompetence inden for forskning og teknologisk udvikling, som Fællesakten tillagde Fællesskabet, bliver styrket ved Maastricht-Traktaten og ved Fællesskabets politik vedrørende fremme af innovation og vil kræve ajourførte og præcise statistiske oplysninger. Således som det er nævnt i Rådets forslag til beslutning om statistik over forskning og teknologisk udvikling og innovation, vil målsætningen for rammeprogrammet 1993 til 1997 væsentligst være at konsolidere den nuværende situation, men også at styrke indsamlingen af oplysninger, som f. eks. nye oplysninger om ansatte inden for forskning og teknologisk udvikling, måling af regionernes teknologiske potentiale og anvendelse af pilotundersøgelser om innovation. Samarbejdet med OECD vil blive styrket, således at der kan indhentes oplysninger om finansiering og udgifter i forbindelse med forskning og teknologisk udvikling inden for meget korte frister.

6. Energistatistik

Perspektiverne for energistatistik hænger sammen med udviklingen i den økonomiske situation generelt og udviklingen på energimarkedet i særdeleshed.

Der vil blive arbejdet med at forbedre balancerne, både hvad angår fordelingen af produkter og aggregaterne. Undersøgelserne om priser og forbrug skal udvides, således at der opnås en bedre statistisk dækning.

I øvrigt vil formålet med de planlagte aktioner være at forbedre og gøre de statistiske oplysninger mere sammenlignelige med hensyn til gennemsigthed for priser og energistrømme, forsyningssikkerhed med målrettede foranstaltninger for at sikre en større geografisk ressourcespredning, substitution mellem forskellige energiprodukter, rationel energianvendelse, udnyttelse af vedvarende energikilder, virkningen af emissioner fra omdannelsen af energiprodukter (CO₂, SO₂, osv.) på miljøet og den økonomiske betydning samt regionale energiinvesteringer.

En konsekvent anvendelse af ressourcer fra ikke-energimæssige råmaterialer er et vigtigt supplement i denne sammenhæng. Åbningen af net kan gøre det nødvendigt at foretage en statistisk opfølgning af en sådan anvendelse.

7. Turiststatistik

Med hensyn til turiststatistik vil det være nødvendigt at udarbejde et informationssystem inden for rammerne af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Dette system skal væsentligst være rettet mod udbud og efterspørgsel på turistområdet.

B. Sektorprogrammer til forvaltning af den fælles landbrugs- og fiskeripolitik

Formål

Formålet er at bidrage til udarbejdelsen af de statistiske oplysninger, der er nødvendige til forvaltning og opfølgning af de bestemmelser, der er indeholdt i den fælles landbrugs- og fiskeripolitik.

Statistiske målsætninger

Det vil blive foreslået at supplere medlemsstaternes statistiske systemer med analyser på fællesskabsplan, at foretage sammenlignelig databehandling på basis af nationale analyser, at anvende harmoniserende normer og at opbygge en fælles statistisk infrastruktur på de nedenfor beskrevne områder.

1. Landbrugsstatistik

Landbrugsstatistikken vil i de kommende år opleve en kraftig udvikling som følge af reformen af den fælles landbrugspolitik og gennemførelsen af resultaterne af den »screening«, der blev gennemført i forbindelse med det foregående program. Det vil være nødvendigt at ændre principperne for dataindsamling for produktion og produktionsprognoser, landbrugspriser, -indtægter og strukturer. Målet er at opnå en bedre anvendelse af de ressourcer, der afsættes til landbrugsstatistik samtidig med at den stadigt stigende byrde for landbrugsbedrifterne lettes.

a) Landbrugsproduktion

Vegetabilsk produktion: indførelsen af stabilisatorer for visse sektorer inden for vegetabilsk produktion samt visse mulige elementer i reformen af den fælles landbrugspolitik har understreget behovet for at forbedre kvaliteten og sammenligneligheden af og fristen for udarbejdelsen af statistikker på dette område. Reformen af den fælles landbrugspolitik vil styrke den direkte anvendelse af de statistiske resultater i forbindelse med forvaltningen af markederne. Det er derfor nødvendigt at skabe ikke blot en bindende juridisk ramme inden for vegetabilsk statistik, men også at forsætte arbejdet med at finde de mest passende midler, således at man kan garantere pålidelighed og objektivitet, samtidig med at forbruget af finansielle og menneskelige ressourcer begrænses så meget som muligt. Derfor vil den forskning, der er iværksat inden for undersøgelses- og prognoseteknikker samt telemåling anvendt på landbrugsstatistik, blive fortsat og om muligt udbygget.

Animalsk produktion: Fællesskabets statistik og retsforskrifter skal tilpasses udviklingen på markederne og de foranstaltninger, der træffes til forvaltning af disse. Derfor skal der regelmæssigt foretages en kritisk undersøgelse, således at de opstillede målsætninger kan opfyldes med så få omkostninger som muligt, idet der bl. a. tages højde for, at denne produktion har forskellig betydning i de berørte lande. Der skal i særdeleshed fokuseres på at forbedre samtlige oplysninger om slagtninger.

Forsyningsbalancer: i disse balancer sammenfattes statistik om forsyninger og forbrug af forskellige vegetabiliske og animalske produkter, og ved hjælp af disse kan man derfor følge udviklingen i selvforsyningsgraden og forbruget. Det kan blive nødvendigt at tilpasse disse, når det nye system for samhandelen mellem medlemsstaterne indføres fra 1993. Det er nødvendigt

at forbedre balancernes kvalitet og i højere grad definere, hvilken type oplysninger der efterspørges (detaljeringsgrad og geografiske opdelinger), samtidig med at der tages højde for, at disse tal anvendes som referencedata i internationale aftaler, herunder GATT.

Foderbalancer: mængden af disponible fodermidler er gennem de sidste tyve år blevet registreret statistisk. Der er iværksat undersøgelser for at fastsætte dyrenes næringsbehov for på den måde at kende efterspørgslen efter fodermidler, før der foreligger data om udbuddet. Man har forsøgt og forsøger stadig at krydse data om udbud og efterspørgsel for at få et bedre kendskab til den mængde fodermidler, som hver dyrekategori forbruger. Reformen af den fælles landbrugspolitik vil styrke markedets rolle og vil kræve en ekstra indsats for at få oplysninger om både private og offentlige lagre med landbrugsprodukter og deres indflydelse på markedet.

b) Landbrugspriser og -indtægter

Kontrol med og forbedring af kilder og metoder, der anvendes ved udarbejdelse af landbrugsregnskaber, er et vigtigt aspekt, der vil muliggøre en mere udbredt harmonisering af medlemsstaternes statistikker og en bedre beskrivelse af indtægtsforskelle inden for landbruget i Fællesskabet. Analysen af og kvaliteten for prognoser for landbrugsindtægter vil blive forbedret.

Udviklingen af en analyse af landbrugsbedrifternes samlede indtægt giver en større forståelse for de samlede landbrugsindtægter.

Der vil blive udviklet og/eller ajourført prognose- og simuleringsmodeller (på kort og mellemlang sigt) med udgangspunkt i en samlet database for landbrugssektoren. Disse modeller vil blive anvendt i forbindelse med prognoser og simuleringer af virkningerne af forskellige foranstaltninger på landbrugsområdet. På samme måde vil beslutningstagerne kunne anvende disse modeller i forbindelse med fremsættelse af forslag. Medlemsstaterne vil i højere grad blive inddraget i dette arbejde.

c) Landbrugsstrukturer

I perioden 1993 til 1997 vil medlemsstaterne udføre samtlige undersøgelser om landbrugsbedrifternes strukturer, således som nævnt i forordning 88/571/EØF.

For at lette adgangen til resultaterne af disse undersøgelser og således kunne anvende dem, vil udviklingen af det nye databanksystem (Eurofarm) blive fortsat.

Den statistiske udnyttelse af administrative kilder (registre), især for vedvarende kulturers vedkommende, vil betyde, at Fællesskabet får rådighed over en række uundværlige oplysninger om udviklingen inden for de berørte landbrugssektorer.

d) Landbrugsfødevarerindustrien

Indsamlingen af data om de industrier, der er knyttet til landbruget, vil blive fortsat. Brugernes behov vil blive tilgodeset, idet man vil anvende eksisterende data og samtidig drage nytte af de forbedringer, der er planlagt for virksomhedsstatistikens vedkommende.

e) Skovbrug

Forbedringen af oplysningerne om skovbrug vedrører især skovenhedernes struktur, således at der kan udarbejdes en fortegnelse over Fællesskabets skovbrug.

2. Fiskeristatistik

Den fælles fiskeripolitik dækker flere områder af interesse, som kræver rådighed over statistikker. Det drejer sig om forvaltning af markederne, bevaring af fiskeressourcerne og omstrukturering af fiskeriindustrien.

I de allerede vedtagne forordninger om landinger af fiskeriprodukter og fangster i det nordøstlige og det nordvestlige Atlanterhav nævnes det, at der skal udarbejdes de mest nødvendige statistikker. I de kommende år er det nødvendigt at forbedre kvaliteten af disse data ved en kontinuerlig informationsudveksling om de i medlemsstaterne anvendte metoder.

Der er i øvrigt allerede iværksat initiativer til forbedring af de eksisterende statistikker om fiskeriet i Middelhavet og om akvakultur.

C. Sektorprogrammer for miljøpolitik

Formål

Formålet er at udarbejde et system med statistiske indikatorer, der muliggør udarbejdelse, iværksættelse, opfølgning og vurdering af fællesskabsprogrammer på miljøområdet.

Statistiske målsætninger

Det vil blive foreslået at supplere medlemsstaternes statistiske systemer med rundspørger på fællesskabsplan, at udarbejde sammenlignelige data på basis af nationale data, at anvende harmoniserede normer og at opbygge en fælles statistisk infrastruktur på nedenstående område:

Miljøstatistik

Miljøområdet dækkes i den omhandlede periode af det femte handlingsprogram for Fællesskabets politik på miljøområdet, der kaldes »Towards sustainability«, og i hvilket begreberne varig udvikling (sustainability) og fælles ansvar (shared responsibility) for alle beslutningstagere og alle sektorer defineres. Det anbefales i programmet at gå fra en strategi med normativ lovgivning til udvikling af forskellige økonomiske og sociale instrumenter, der gør det muligt at indarbejde varighedsprincippet på alle områder og ændre de forskellige beslutningstageres adfærd og at indføre begrebet miljøansvar (environmental liability).

Filosofien om en varig udvikling vil blive udbygget på internationalt plan i forbindelse med De Forenede Nationers konference om miljø og udvikling (UNCED), der blev afholdt i juni 1992 i Brasilien. Der er udarbejdet et program for det 21. århundrede, der også indeholder et afsnit om udvikling af en passende informationspolitik.

I den forbindelse bør det indgå i målsætningerne for programmet for miljøstatistik 1993 til 1997 at fortsætte og udvikle de aktioner, der er iværksat i perioden 1989 til 1992, og at sikre udnyttelse af resultaterne af de igangværende undersøgelser.

De prioriterede aktioner vedrører:

- udarbejdelse af affaldsstatistik i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser om affaldskontrol;
- udarbejdelse af statistik i overensstemmelse med de gennemførte industriundersøgelser om emissioner og affald og de udgifter, der medgår til forebyggelse og bortskaffelse; definition og beskrivelse af økoindustrien;
- deltagelse i udarbejdelse af et register over emissioner og affald efter økonomisk sektor sammen med Det Europæiske Miljøagentur (fortsættelse af Corinair-projektet);
- harmonisering af statistikkerne over de offentlige myndigheders udgifter til miljø og forskning og teknologisk udvikling på området;
- opstilling af indikatorer og gennemførelse af analyser om statistik over transport, råstoffer og energi, industri, landbrug og turisme ved anvendelse af miljøpolitikkerne for disse sektorer;
- deltagelse i det internationale arbejde om satellitregnskaber for miljø.

I de kommende år vil det statistiske arbejde udvikle sig, da der indføres fælles standarder for miljøplanlægning, virksomheders og offentlige forvaltningers miljøregnskaber og miljørevisioner, og med en informationsstyrkelse og en styrkelse af forbrugernes og den enkelte borgers ansvar. Den videnskabelige forskning vil endvidere yderligere beskæftige sig med årsagerne til og virkningerne af de menneskelige aktiviteter på miljøet og udvikle en økonomisk teori og empiriske metoder til at vurdere miljøskader med henblik på en optagelse i de økonomiske registre af omkostningerne ved miljøskader og udtømmning af de naturlige ressourcer.

II. SEKTORPROGRAMMER FOR SOCIALPOLITIK, ØKONOMISK OG SOCIAL SAMHØRIGHED OG FORBRUGERBESKYTTELSE

Formål

Formålet er at bidrage til udarbejdelsen af harmoniserede statistiske indikatorer om beskæftigelse, arbejdsløshed, demografiske forskudninger, levestandard, sundhed, social forsorg, uddannelse, erhvervsuddannelse og regionale forskelle.

Statistiske målsætninger

Det vil med udgangspunkt i medlemsstaternes statistiske systemer blive foreslået at gennemføre statistiske rundspørger eller bearbejdninger med udgangspunkt i eksisterende data efter fælles retningslinjer på følgende områder:

1. *Beskæftigelsesstatistik*

Det arbejde, der er udført for at gøre resultaterne af undersøgelsen af arbejdsstyrken mere pålidelige og fuldstændige, har båret frugt. Undersøgelsen vil indtage en central plads i beskæftigelsesstatistikken og får tillagt ny betydning ved Traktatens artikel 123, hvor det nævnes, at Socialfondens opgave bl. a. bliver »at lette tilpasningen til industrielle ændringer og til ændringer i produktionssystemerne, navnlig ved erhvervsuddannelse og omskoling« inden for rammerne af målsætning 3 og 4.

Denne fællesskabsundersøgelse bliver i højere grad end tidligere den fælles ramme for udarbejdelse af skøn, der skal supplere andre mere detaljerede eller hyppigere udarbejdede statistikker, der produceres i medlemslandene. Det bliver således muligt hver måned at disponere over sammenlignelige data for arbejdsløsheden, og det bliver samtidig nemmere at vurdere arbejdsmængden i medlemsstaterne, hvor organiseringen af arbejdet til stadighed forandrer sig (deltid, flere jobs, vekslen arbejde/uddannelse osv.).

Der vil især blive lagt vægt på muligheden for at udarbejde indikatorer på kort sigt for beskæftigelsen opdelt efter sektorer.

2. *Statistik over leve- og arbejdsvilkår samt social beskyttelse*

De prioriterede aktioner på dette område kan opdeles på følgende tre hovedkategorier:

a) *Befolkning — med følgende aktioner:*

- indhentning af årlige sammenhængende og sammenlignelige data om den demografiske situation og udvikling;
- fortsættelse af arbejdet med demografiske fremskrivninger;
- levering af oplysninger om mobiliteten imellem medlemsstaterne, især med hensyn til strømme, kvalifikationer og alder;
- opfyldelse af det statistiske informationsbehov med hensyn til indvandring fra tredjelande, idet der lægges særlig vægt på familiesammensætningen samt uddannelse og kvalifikationer for indvandrernes vedkommende;
- oprettelse af et informationssystem EØF/EFTA om mængden af og strømmene for vandrende arbejdstagere.

b) *Arbejdsvilkår — med følgende aktioner:*

- indhentning af statistiske oplysninger om arbejdsbetingelser, herunder oplysninger om forskellige typer ansættelseskontrakter og arbejdstidsfordeling, således at der sikres opfølgning af de forslag til direktiver, der behandler disse spørgsmål;
- forbedring af oplysningerne om arbejdskraftens lønninger og andre omkostninger, bl. a. via undersøgelser om lønstrukturen, således at man får rådighed over oplysninger om kvalifikationsniveauer og lønforskelle efter virksomhedsstørrelse, aktivitetssektor og region. Denne forbedring af oplysningerne skulle ligeledes gøre det muligt at opfylde kravene i henstillingen om en rimelig løn og i Fællesskabets tredje handlingsprogram om lige muligheder for kvinder og mænd med hensyn til begrebet »lige løn for lige arbejde«;
- udvikling af indikatorer på kort sigt om arbejdskraftomkostninger;
- opstilling af indikatorer om forholdene i industrien (konflikter, organisationsprocent, kollektive overenskomstforhandlinger osv.).

Generelt har Fællesskabet sat sig som mål at sikre ligestilling mellem mænd og kvinder, og der skal i alle de statistikker, hvor det er muligt, arbejdes med en kønsopdeling.

c) *Levevilkår og social beskyttelse — med følgende aktioner:*

- forbedring af sammenligneligheden og hyppigheden af data om husholdningernes forbrug og levestandard;
- oprettelse af en database om indkomstfordelingen med særlig vægt på de ældres indtægter i forbindelse med Det Europæiske År for Ældre (1993);

- nedsættelse af et europæisk panel om husholdningernes indtægt og levestandard, der skal gøre det muligt at følge op på de sociale følger af det indre marked;
- fortsættelse og forbedring af fattigdomsindikatorerne, herunder bl. a. indarbejdelse af de ikke-pengemæssige dimensioner;
- opfølgning af udgifter og indtægter på området social forsorg (Sespros), bl. a. i overensstemmelse med forslaget til henstilling om konvergens for målsætningerne for social sikring og med forslaget om et minimumsniveau;
- opfølgning af de mikroøkonomiske undersøgelser af erstatningsfaktorer efter funktion;
- regelmæssig ajourføring af »Digest of Statistics on Social Protection in Europe«;
- ajourføring hvert andet år af statistikken over handicappedes sociale situation;
- udvikling af dataindsamlingen for EF-borgernes udnyttelse af døgnet;
- tilvejebringelse af data om graden af og budgettet for støtteforanstaltninger til familier.

3. Statistik over uddannelse og erhvervsuddannelse

Udarbejdelse af statistik over uddannelse og især erhvervsuddannelse er helt nye og presserende opgaver for Fællesskabets statistiske system.

Forbedringen af sammenligneligheden af de statistiske data gennem udarbejdelse af nøgler mellem de nationale systemer inden for uddannelse og erhvervsuddannelse er en vigtig opgave, der vil blive yderligere udviklet for at få bedre kendskab til situationen i de forskellige medlemsstater. Særlige bearbejdninger med udgangspunkt i eksisterende data i de forskellige administrative kartoteker vil danne udgangspunkt for informationsudviklingen i denne sektor.

4. Statistik over sundhed og sikkerhed

De foranstaltninger, der er planlagt på dette område, vedrører analyser af dødelighed og sygelighed efter årsag. Der vil blive udarbejdet og til stadighed ajourført systematiske fortegnelser over sammenlignelige data efter aftale med de berørte lande og internationale organisationer, herunder især Verdenssundhedsorganisationen.

Samtidig nævnes det i Rådets resolution af 21. december 1987 og i direktiv af 22. juni 1989, at det er nødvendigt at harmonisere statistikkerne over arbejdsulykker og erhvervssygdomme. Arbejdet på dette område vil blive fortsat.

5. Regional- og lokalstatistik

Regionalstatistikken vil blive udbygget efter følgende retningslinjer:

- større anvendelse og regional dækning (inkl. de nye delstater i det tidligere Østtyskland) af de regionale regnskaber blandt alle medlemsstaterne;
- forbedring af fællesskabsrundspørgelsernes regionale repræsentativitet og større mulighed for at udnytte dem;
- øget sammenlignelighed og pålidelighed for de regionale indikatorer, der anvendes i forbindelse med gennemførelsen af forordningerne om strukturfondene;
- regionale data om den offentlige sektor;
- etablering af et fælles system for informationer for niveauet under regioner, der gør det muligt at opstille funktionelle og geografiske opdelinger af Fællesskabets område (beskæftigelsesområder, by-/landområder osv.) og etablere dataindsamlingen og informatikbasen til kartografisk rummæssig og regional repræsentation;
- udvikling af indikatorer, der afspejler de faktorer, der på afgørende vis har indflydelse på mulighederne for strukturel udvikling og tilpasning som f. eks.:
 - de menneskelige ressourcers kvalifikationsniveau
 - investeringer
 - infrastrukturesituation
 - innovationsevne
 - iværksætterlyst, således som det afspejles i antallet af nye virksomheder og virksomhedslukninger.

6. Statistik over forbrugerbeskyttelse

I afsnit XI i den nye Traktat om Den Europæiske Union findes et kapitel om forbrugerbeskyttelse inden for sundhed, sikkerhed, økonomiske interesser og forbrugeroplysning.

I den forbindelse er det nødvendigt med data om følgende:

- varer og tjenesteydelsers indflydelse på sundheden og sikkerheden, herunder ulykker i hjemmet og i fritiden;
- tendenser for det private forbrug efter distributionssektor og distributionstype (traditionelt detailsalg, postordresalg).

Endelig skal der skabes en ny type statistiske oplysninger, der gør det muligt at registrere, i hvilken grad det indre marked skaber nye markeder (f. eks. for de finansielle institutioner) i Fællesskabets medlemslande, og som samtidig kan registrere den tillid, som forbrugerne i det indre marked viser (f.eks. transaktioner med varer og tjenester ud over Fællesskabets indre grænser).

III. SEKTORPROGRAMMER FOR DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION

Formål

Formålet er at udvikle harmoniserede statistiske indikatorer, som gør det muligt at følge målsætningerne for Den Økonomiske og Monetære Union. Det drejer sig om samtlige statistikker, som er nødvendige for, at institutionerne og medlemsstaterne kan følge anvendelsen af principperne i Unionstraktatens artikel 3a (afsnit II) om overensstemmelse mellem de økonomiske politikker.

Statistiske målsætninger

Det vil blive foreslået medlemsstaternes statistiske systemer at gennemføre statistiske undersøgelser eller at bearbejde eksisterende data i henhold til fælles retningslinjer inden for følgende områder.

1. Nationalregnskab (økonomiske og finansielle konti)

Nationalregnskabsdata vil vedblive med at være hovedhjørnestenen i makroøkonomiske analyser.

BNI har siden 1988 været grundlag for en ny indtægtskilde for Fællesskabet. Ved BNI-direktivet blev der indført en procedure til kontrol og vurdering af sammenligneligheden og repræsentativiteten af medlemsstaternes BNI.

For at opfylde denne målsætning bør det igangværende arbejde intensiveres og prioriteres højt.

Der bør udfoldes bestræbelser for at:

1. sikre en mere konsekvent overholdelse af reglerne i Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS);
2. forbedre præcisionen i BNI-beregningerne;
3. sikre, at nationalregnskabet giver et mere fuldstændigt billede af den økonomiske aktivitet.

I nær fremtid forventes foretaget væsentlige forbedringer af de basisdata, der anvendes til nationalregnskaberne. I denne forbindelse kan især nævnes opgørelsen over kilder og metoder til kontrol af sammenligneligheden af BNI i forbindelse med medlemsstaternes bidrag til Fællesskabets budget baseret på BNI (fjerde indtægtskilde). Man bør imidlertid gå videre end blot BNI og dets vigtigste bestanddele. Således vil sammenligneligheden af makroøkonomiske skøn inden for indkomstfordeling, opsparing, kapitalakkumulation og finansiering være et strengt krav i forbindelse med gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union.

I Traktaten om Unionen understreges betydningen af de statistiske indikatorer, der er afledt af ENS. Definitionerne af budgetunderskud, investering og gæld i protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud er således hentet fra ENS. ENS er i øjeblikket under revision, og

den reviderede udgave træder i kraft i løbet af den periode, som er omfattet af nærværende statistiske program.

Udarbejdelsen af statuskonti, dvs. analyse af beholdninger fremfor af strømme, indgår allerede i revisionen af ENS. De finansielle statusposter danner et generelt grundlag for forskellige satellitsystemer, f. eks. monetære aggregater, udlandsgæld og statsgæld. Det vil være nødvendigt at råde over statuskonti for alle medlemsstaterne for at kunne analysere de økonomiske beslutningstageres adfærd.

Med henblik på den fremtidige økonomiske og monetære union vil det være nødvendigt at have et nationalregnskabssystem for hele unionen, for at man kan følge den økonomiske udvikling. For at kunne bestemme Fællesskabets position over for den øvrige verden er det f. eks. nødvendigt at råde over ensartede data om tilgodehavender hos og forpligtelser over for udlandet.

2. Statistik vedrørende den offentlige sektor

Et arbejdsprogram for denne sektor udformes på vidt forskellig måde, afhængig af om der er tale om statistik vedrørende offentlige virksomheder eller den offentlige administration. I det første tilfælde skal der etableres en underafdeling af statistikker vedrørende virksomheder. I det andet tilfælde er det et spørgsmål om at forbedre kvaliteten af de eksisterende statistikker (hurtigere tilgængelige, bedre sammenlignelighed, mere detaljerede oplysninger) for at tilpasse dem til de specifikke behov i forbindelse med gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union.

a) Statistik vedrørende de offentlige virksomheder

Først og fremmest skal det fremgå af virksomhedsregistre, der anvendes til statistiske formål, hvilke kriterier, der ligger til grund for det offentliges kontrol over virksomheden.

I forbindelse med Fællesskabets undersøgelser af virksomheder inden for industrien og servicesektoren vil Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne træffe de nødvendige forberedelser med henblik på at foretage en opdeling mellem private og offentlige virksomheder. Alle variabler i disse undersøgelser bør umiddelbart observeres ud fra de enkelte offentlige virksomheder, ligesom andre variabler vil kunne inddrages.

Ved udarbejdelsen af statuskontiene for de offentlige finansielle og ikke-finansielle selskaber og selskabslignende foretagender bør der lægges særlig vægt på, at der opstilles statistikker over gældsforpligtelserne i offentlige selskaber og selskabslignende foretagender, som er omfattet af en statsgaranti.

b) Statistik vedrørende det offentlige

Visse dele af nationalregnskabet, som hidtil ikke har været anvendt i særlig stort omfang, får ny betydning. F. eks. med en fælles monetær politik forudsætter analysen af skattepolitikken data om statens indtægter og udgifter, om underskud og finansieringen heraf. Endvidere omhandler et af de fire konvergenskriterier i Traktaten om Den Europæiske Union direkte skattepolitikken. For at protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud kan bringes i anvendelse, skal oplysningerne om den generelle budgetsituation og det offentliges gæld harmoniseres, indsamles og ajourføres i overensstemmelse med metodologien i ENS og protokollens bestemmelser.

Det fremgår af artikel 104c i Traktaten om Unionen, at forholdet mellem de offentlige investeringsudgifter og det offentlige underskud er et af de kriterier, som skal indgå i den rapport, som Kommissionen skal udarbejde, hvis en medlemsstat ikke opfylder kriterierne om budgetunderskud. Dette indebærer, at oplysningerne om de offentlige investeringsudgifter skal harmoniseres og indsamles med regelmæssige mellemrum. Disse data hentes fra nationalregnskabet.

3. Betalingsbalancestatistik

En »holdbar betalingsbalance« er et af hovedprincipperne både for de enkelte medlemsstater og for Fællesskabet som helhed (artikel 3a). Betalingsbalancestatistikken er derfor af overordentlig stor betydning for at overvåge den økonomiske og finansielle situation udadtil i hver medlemsstat og i Fællesskabet som helhed. Statistikken er en pålidelig informationskilde om de internationale makroøkonomiske strømme som handelen med varer og tjenesteydelser, faktorindkomster, ensidige overførsler, direkte investeringer og andre kapital- og valutastrømme. En række politiske foranstaltninger, som er betydningsfulde i forbindelse med den økonomiske og monetære integration, træffes i nøje overensstemmelse med betalingsbalancestatistikken. Det drejer sig bl. a. om foranstaltninger vedrørende kapitalbevægelser og betalinger (artikel 109c) og valutatransaktioner. Endvidere forekommer det

meget sandsynligt, at de næste internationale handelsaftaler (Uruguay-Runden) kommer til at omfatte international handel med tjenesteydelser, hvor betalingsbalancestatistikken er en af de vigtigste informationskilder. Derfor er detaljerede, pålidelige og hurtigt tilgængelige betalingsbalancestatistikker af overordentlig stor betydning.

Som forholdene er nu, afviger medlemsstaternes betalingsbalancestatistik med hensyn til detaljeringsniveau, kvalitet og aktualitet. Desuden er det i nogle medlemsstater på grund af regler om fortrolighed ikke muligt at indsende visse data til Fællesskabet. Dette medfører, at Fællesskabet kommer til at mangle sammenlignelige data, som er baseret på definitioner, der er fælles for alle medlemsstaterne. Aggregerede data vedrørende de nationale strømme er derfor af mangelfuld kvalitet. Desuden er de nationale strømme normalt ikke opdelt i strømme i og uden for Fællesskabet. De data, som er tilgængelige i øjeblikket, og især på EF-plan, er helt utilstrækkelige til at dække de fremtidige behov i forbindelse med ØMU.

Der skal udfoldes yderligere bestræbelser at gennemføre de nødvendige fundamentale forbedringer. Den næste vejledning fra Den Internationale Valutafond bør være tilpasset Fællesskabets normer, for at dens anvendelse i alle medlemsstaterne ikke giver anledning til statistiske skævheder. Samtidig bør dataindsamlingsystemerne i hele Fællesskabet tages op til revision og harmoniseres. Alle disse opgaver skal være afviklet, inden den tredje fase indledes, hvorfor det er vigtigt at drage fuld nytte af den periode, som er omfattet af nærværende statistiske program. EMI (»European Monetary Institute«) vil i løbet af anden fase bidrage til, at de målsætninger, som er beskrevet ovenfor, realiseres i en konstant og vedholdende rytme.

4. *Prisstatistik*

Oplysningerne om prisindeks har to vigtige anvendelsesformål i ØMU. For det første er det i Traktaten fastsat, at hovedmålet for ESCB (»European System of Central Banks«) er at fastholde prisstabiliteten. For det andet er reduktion af inflationsforskellene landene imellem målt ud fra forbrugerprisindeksene og af de kriterier, der anvendes til at fastslå, hvilke medlemsstater, der anses for at have opnået en tilstrækkelig høj grad af konvergens til at få adgang til Den Monetære Union.

Selv om Kommissionen indsamler og udsender data om udviklingen i medlemsstaternes inflation på basis af de forbrugerprisindeks, som medlemsstaterne indsender hver måned, er disse nationale indeks ikke harmoniseret i fuldt omfang. Eftersom det er vigtigt at råde over sammenlignelige data om inflationsraterne, skal der snarest træffes foranstaltninger med henblik på at etablere et harmoniseret forbrugerprisindeks for samtlige medlemsstater.

5. *Indikatorerne i koordineringen af den monetære politik*

For at forbedre forståelsen af de nationale finanssystemer fortsættes arbejdet med at opgøre de kilder og metoder, der anvendes til opstilling af bankstatistikker. Formålet med opgørelsen er at gøre det lettere at fastslå, hvilke finansielle instrumenter, der indgår i »grundelementerne« i de eksisterende monetære aggregater, og som i kraft af de ensartede økonomiske karakteristika er sammenlignelige medlemsstaterne imellem. Centralbankchefkomitéen og senere ØMU kan anvende disse elementer til at etablere og empirisk afprøve forskellige definitioner af pengeforsyningen, som kan anvendes til at styrke koordineringen af den monetære politik i Fællesskabet.

På basis af resultaterne af opgørelsen kan det om nødvendigt fastslås, for hvilke områder det er muligt at foretage en mere omfattende harmonisering af indsamlingen og behandlingen af bankstatistikker. Indtil 1993 gennemføres harmoniseringsforslag efter de procedurer, der er gældende i løbet af den første fase af ØMU. Den 1. januar 1994 vil disse procedurer blive afpasset efter de bestemmelser, der gælder for anden fase.

For at bidrage til Rådets multilaterale overvågning er det nødvendigt at råde over data og en række indikatorer vedrørende den monetære politik. Renten er en sådan indikator og er et af konvergenskriterierne i Unionstraktaten. Sammenlignelige oplysninger om disse indikatorer er nødvendige.

6. *Statistik over ecuen*

I løbet af perioden indtil slutningen af første fase af ØMU vil der fortsat blive indsamlet og offentliggjort statistik om ecuen med regelmæssige mellemrum.

I løbet af anden fase af ØMU vil indsamlingen og formidlingen af statistikker over ecuen fortsætte, især for at give EMI mulighed for at overvåge ecuens udvikling og lette dens anvendelse i overensstemmelse med artikel 2 og 4 i protokollen om statuten for EMI og for at Kommissionen kan opfylde sine forpligtelser.

7. Udenrigshandelsstatistik

Fra 1993 er det vigtigt, at der på ny bliver gjort en systematisk indsats for at udbygge harmoniseringen af udenrigshandelsstatistikken, hvortil fundamentet er lagt ved forordning (EØF) nr. 1736/75. Med den ajourførte version af denne forordning, der træder i kraft pr. 1. januar 1993, får Fællesskabet og medlemsstaterne lejlighed til via nye gennemførelsesbestemmelser (bl.a. om værdi, fortrolighedskriterier og særlige varebevægelser) at understrege EF-statistikernes autonome og specifikke karakter.

Denne udvikling forekommer at være den eneste måde, hvorpå man kan forbedre den interne sammenlignelighed af de resultater, som de nationale statistiske kontorer indsender til Kommissionen.

Denne forbedring sker imidlertid samtidig med forbedringen i den internationale sammenlignelighed, der står som hovedmålsætningen for dette årti, bl.a. via den metodologiske tilnærmelse, som er blevet institutionaliseret med EFTA, og som ser ud til at komme i stand med visse lande i Central- og Østeuropa samt via de igangværende »forligsforhandlinger« (USA/Canada) eller fremtidige forhandlinger (GATT) om Fællesskabets handel med tredjelande. Målet nås naturligvis kun, hvis hvert statistisk kontor accepterer at harmonisere de områder, som i praksis adskiller det fra flertallet af de andre statistiske kontorer.

Ud fra den således konsoliderede enhed vil Kommissionen og de nationale statistiske kontorer kunne optræde sammen på internationalt plan om at forberede de konventioner, som sikrer overensstemmelse mellem de internationale udenrigshandelsstatistikker, fremfor efterfølgende at foretage korrektioner, tilpasninger og skøn vedrørende de resultater, der fremkommer, når der anvendes forskellige metoder.

I forbindelse med den internationale handel med tjenesteydelser forkommer det realistisk i første omgang at begrænse udviklingen af oplysninger til tilpasning af indholdet af statistikkerne over udveksling af goder, som generelt vil forbedre præcisionen i dataene vedrørende udenrigshandelen, som er nødvendige til udarbejdelse af betalingsbalancestatistikken (f. eks. værdi, transaktionens art, transportomkostninger, forsikring, lønarbejde osv.).

Den løbende tilpasning af den statistiske del af Den Kombinerede Nomenklatur til den teknologiske udvikling i udenrigshandelen og til andre fællesskabsnomenklaturer og internationale nomenklaturer bør naturligvis fortsætte. Det institutionelle organ til administration af disse opgaver er Udvalget for Den Kombinerede Told- og Statistiknomenklatur.

Analyserne af konvergens i de europæiske økonomier forudsætter pålidelige og sammenlignelige data. Oplysningernes kvalitet forbedres ved hjælp af konkrete aktioner, som på basis af undersøgelser i medlemsstaterne sigter mod fastsættelse af fælles minimumsforskrifter for kontrol og efterprøvning af retroaktive korrektioner samt korrektion af uregelmæssigheder og afvigende data, som er blevet konstateret ved hjælp af programmer til statistisk analyse udviklet til dette formål.

De således tilgængelige data videreudvikles ved produktion af afledte data, mere detaljerede dataserier samt ved etablering af procedurer for sæsonjustering, beregning og analyse af indeks over udenrigshandelen, skøn og statistiske analyser.

IV. SEKTORPROGRAMMER FOR FÆLLESSKABET OG DEN ØVRIGE VERDEN

Formål

Disse programmer har to formål. For det første skal de medvirke til, at de statistiske normer og metoder, som er udviklet og iværksat inden for Fællesskabet, anvendes på internationalt plan for at forbedre oplysningernes sammenlignelighed og kvalitet, som for brugerne er nødvendig for at sikre kvaliteten i de statistiske oplysninger. For det andet skal Fællesskabet især sammen med de lande i Østeuropa, som befinder sig i en overgangsfase på vej mod moderne økonomi, og udviklingslandene koordinere og bistå ved udviklingen af moderne, effektive statistiske systemer, som opfylder de samme kriterier som i Vesteuropa.

Statistiske målsætninger

Det vil blive foreslået medlemsstaternes statistiske systemer at koordinere Fællesskabets aktiviteter inden for de internationale organisationer og at iværksætte samarbejde og teknisk bistand til udvikling af statistiske systemer i lande i Central- og Østeuropa og udviklingslandene.

1. Statistisk og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

Det er i artikel 76 i Traktaten om EØS fastsat, at der skal udvikles et system af sammenlignelige og harmoniserede statistikker i alle lande, der er medlem af EØS. Denne bestemmelse i Traktaten er blevet omsat til et fælles statistikprogram for EF-EFTA. Dette program indeholder samtlige etablerede ordninger og projekter i Fællesskabets statistiske program, som er relevante for iværksættelsen af Traktaten. For så vidt angår samrådsprocedurer og ud over bestemmelserne i EØS-Traktaten, agter Kommissionen at knytte EFTA-landenes statistiske systemer til alle fællesskabsprogrammerne for at fremme udviklingen af et fælles europæisk statistisk område, som er baseret på fælles principper, normer og metodologier.

2. Udvikling af statistiske systemer i lande på vej mod markedsøkonomi (lande i Central- og Østeuropa)

Overgangen til en moderne økonomi kræver en gennemgribende omlægning af det statistiske system.

Det statistiske samarbejde vil hovedsagelig være af teknisk art og sigter imod at gøre den metodologi og den praksis, der anvendes i landene med en udviklet markedsøkonomi, og især i Det Europæiske Fællesskab, tilgængelig for de pågældende lande. Oplæringen heri kunne ske i form af konferencer og seminarer, som henvender sig til store grupper, eller i forbindelse med iværksættelsen af et projekt inden for et bestemt område (praktisk oplæring).

Kommissionen påtager sig at organisere oplæringen i videste forstand (fra teoretisk viden til teknisk bistand) og at koordinere alle landenes og internationale institutioners aktioner.

Samarbejdet er baseret på et flerårigt program, der er opdelt i statistiske områder og hvoraf det fremgår, hvordan de forskellige projekter og aktioner er prioriteret. Basisoplæringen sker ved seminarer og workshops eller på bilateral basis mellem Kommissionen/medlemsstaterne og et land i Central- og Østeuropa eller på multilateral basis. Den tekniske bistand foranstalles på bilateral basis mellem Kommissionen eller en medlemsstat og et land i Central- og Østeuropa.

Kommissionen koordinerer samarbejdet med G24-landene og de internationale institutioner og sikrer dermed en hensigtsmæssig udnyttelse af de begrænsede ressourcer (finansielle midler og know how).

3. Udvikling af statistiske systemer i udviklingslandene

I løbet af perioden 1993 til 1997 vil det blive foreslået, at Kommissionens samarbejde med ovennævnte lande koncentrerer om følgende punkter:

- uddannelse af statistikere: uddannelse er et grundlæggende element, som sætter udviklingslandene i stand til at lægge fundamentet til en institutionel udarbejdelse af statistikkerne. Der skal iværksættes to former for aktioner inden for dette område:
 - finansiering af fagskoler i fransk-, engelsk- og portugisisktalende lande i Afrika. Der er ligeledes planlagt aktioner i andre regioner (Latinamerika, Asien m.fl.) for at imødekomme eventuelle anmodninger fra landene i disse områder. Koordineringen med CESD-nettet (Paris, Lissabon, Madrid og Luxembourg) samt med centret i München er stadig af stor betydning for at sikre det bedst mulige samarbejdsgrundlag;
 - støtte til aktiviteter, som har til formål løbende at forbedre de menneskelige ressourcer ved tilrettelæggelse af kurser og seminarer af kort varighed om relevante emner;
- udenrigshandelsstatistik: Kommissionens bidrag hertil vil fortsat være koncentreret om en endelig færdiggørelse og etablering af Eurotrace-systemet. Der er planlagt franske, engelske, portugisiske og spanske versioner af dette program, således at det er muligt på dette område at støtte udviklingslandene i alle regionerne;
- de statistiske oplysninger, som er nødvendige for at inddrage de sociale aspekter i udviklingen, er et andet emne for det fremtidige samarbejde. Dette er især relevant i forbindelse med støtte til strukturomlægninger, som er et af hovedpunkterne i den fjerde Lomé-konventionen;

- informationssystemer for fødevareforsyninger: formålet hermed er at støtte etableringen af informationssystemer, som kan bidrage til udarbejdelsen og forvaltningen af fødevarepolitikker og udvikling af landbrugsområder. Dette omfatter også deltagelse i planlægningen og gennemførelsen af Diaper III-projektet i ICDCS-landene (»Permanent Inter-State Committee for Drought Control in the Sahelian Zone«), der er finansieret af EUF (Den Europæiske Udviklingsfond) og medlemsstaternes bilaterale programmer.

Dette program er et led i en samlet strategi, som i øjeblikket udarbejdes af Kommissionen sammen med EF-landene, og som koordineres med de programmer, der er udarbejdet af andre institutioner som Verdensbanken og De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Afrika.

4. Samarbejdet med andre tredjelande

Perioden 1993 til 1997 vil blive helliget realiseringen af målsætningerne i den samarbejdsaftale, som blev indgået med USA's »Office of Management and Budget« og »Statistics Canada« som led i den transatlantiske erklæring, der blev undertegnet i efteråret 1990 mellem Fællesskabet, USA og Canada. Dette fælles projekt vedrører udarbejdelsen af fælles nomenklaturer, normer og metoder, koordineringen af den tekniske bistand til landene i Central- og Østeuropa, uddannelse i statistik samt formidling af oplysninger.

5. Koordinering med de internationale organisationer

Samarbejdet med de internationale organisationers statistiske afdelinger vil også i fremtiden være et centralt punkt i Kommissionens politik. På internationalt plan vil Kommissionen øge sine aktiviteter i forbindelse med alle de samarbejdsforanstaltninger, som er etableret i FN-regi. Omlægningen af disse foranstaltninger, som finder sted i øjeblikket, skulle sætte De Forenede Nationers Statistiske Kommission i stand til fra 1993 at skabe bedre samarbejdsvilkår og til bedre at definere den rolle, som Kommissionen skal påtage sig i koordinationsorganer som f.eks. arbejdsgruppen under Den Statistiske Kommission for Koordination eller Den Statistiske Underkomité for Samarbejde med Internationale Organisationer.

For så vidt angår de specifikke områder, deltager Kommissionen i alle de arbejdsgrupper, hvori den skal repræsentere Det Europæiske Fællesskab: nationalregnskab, tjenesteydelsesstatistik, miljøstatistik, nomenklaturer, registre osv.

I Europa, eller set i et større perspektiv, de industrialiserede lande, forventer Kommissionen at styrke samarbejdet med OECD og ECE. Intersekretariatsgruppen, der blev nedsat i september 1991, vil gøre det muligt at skabe et samarbejde mellem de tre institutioner med henblik på at udvikle bedre statistiske systemer.

V. UDVIKLING AF STATISTISKE TEKNOLOGIER OG MENNESKELIGE RESSOURCER

Formål

I de kommende år vil det ud over udarbejdelse af statistikker, analyse og formidling heraf blive nødvendigt for Fællesskabets statistiske system at fortsætte harmoniseringen af medlemsstaternes statistiske fremgangsmåder hen imod et mere integreret system og udnyttelse af mest moderne teknologier. Det drejer sig således om at dirigere aktiviteterne i to retninger. For det første udvikling af teknikken til indsamling, behandling, udveksling og formidling af data under anvendelse af de seneste forskningsresultater inden for kommunikationsteknologi. For det andet er målet inden for de nationale statistiske systemer en optimal udnyttelse af de infrastrukturer og metodologier, som er udviklet inden for Fællesskabets statistiske system, for derved at bidrage til at skabe et europæisk statistikfællesskab.

Statistiske målsætninger

Det vil blive foreslået medlemsstaternes statistiske systemer i fællesskab at udvikle moderne teknik og teknologi, som skal gøre statistikkerne mere pålidelige og hurtigere tilgængelige og iværksætte et program for efter- og videreuddannelse.

1. Formidling og edb-behandling af statistiske data

En optimal udformning af informationssystemerne og et effektivt edb-redskab vil i dette og helt ind i det næste årti være den væsentligste forudsætning for et effektivt europæisk statistisk system.

Selv om de statistiske datas kvalitet, pålidelighed, relevans og tilgængelighed stadig vil være vigtige faktorer, vil der i de kommende år blive lagt vægt på den hastighed, hvormed oplysningerne er tilgængelige og på analysen af disse data. Den vægt, der hidtil har været lagt på edb-systemerne, vil fremover blive lagt på kapaciteten til at overføre store datamængder og sammenkoblingen af statistiske applikationer i medlemsstaterne og Kommissionen, dvs. etablering af egentlige decentraliserede europæiske informationssystemer.

To områder omhandler samarbejdet med medlemsstaterne.

a) DSIS-projektet (Distributed Statistical Informations Services)

DSIS-projektet går ud på at udvikle en række statistiske tjenester til brug inden for Fællesskabets statistiske system til indsamling, bearbejdning og formidling af statistiske oplysninger.

Følgende elementer indgår i samarbejdet mellem medlemsstaterne:

- integrering af den statistiske standardisering i de nationale informationssystemer;
- elektronisk dataudveksling (EDI). Dette område kan udvikles på flere måder: standardiseret overførsel af statistiske data, udvikling af de statistiske elementer i meddelelserne med henblik på den primære indsamling af data, anvendelse af statistiske normer (nomenklaturer) i EDI-meddelelserne i almindelighed, udvikling af programmer til understøttelse af Edifact og grænsefladerne til applikationerne;
- teknisk infrastruktur: der bør etableres store indsamlings- og multimediecentre (Stadium-projektet) hos de forskellige partnere, for at datastrømmen mellem deres informationssystemer kan styres så automatisk som muligt;
- der bør udvikles nye applikationer for så tidligt som muligt at kunne udnytte de teknologiske resultater, der er opnået i disse projekter. Den pilotapplikation, der haster mest i denne forbindelse, vedrører samhandelen inden for Fællesskabet. Det bør undersøges, om migrering af eksisterende applikationer er mulig.

b) Etablering af net for formidling af data fra Fællesskabets statistiske system

Fællesskabets statistiske data skal være til rådighed for slutbrugeren på det nærmeste sted, hvor denne normalt henvender sig, og med den nødvendige rådgivning på brugerens modersmål. Med udgangspunkt heri er der opnået enighed om, at der mellem Kommissionen og medlemsstaternes statistiske kontorer oprettes et net for formidling af Fællesskabets statistiske data. Etableringen af et sådant net kræver en stor indsats på følgende områder:

- information om de disponible data: opbygningen og indholdet af Fællesskabets og medlemsstaternes informationssystemer;
- uddannelse af de personer i nettet, som er i kontakt med brugeren;
- fastsættelse af formidlingspolitikker med alle de praktiske elementer heri (takster, adgang og/eller overførsel af data, brugervenlighed osv.).

2. Uddannelse inden for statistik

Kommissionen viderefører i de kommende år programmet »TES« (Training of European Statisticians), som udbygger de nationale statistiske systemers foranstaltninger inden for specialisering og efter- og videreuddannelse.

Udviklingen af et effektivt europæisk statistisk system forudsætter ligeledes, at der efteruddannes europæiske statistikere, som dels er i stand til at sammenligne og forbedre nationale erfaringer og harmonisere fælles begreber, dels at formidle den mest moderne teknologi inden for indsamling, bearbejdning og analyse af data. Ved hjælp af denne uddannelse skulle det være muligt at opnå et godt samspil mellem den officielle statistik, universiteterne og den private sektors statistik.

Hovedprincippet i TES er, at både lærerstaben og deltagerne er af forskellig nationalitet for at fremme udvekslingen af erfaringer om fælles spørgsmål.

3. Forskning inden for statistik

a) Programmet Development of Statistical Experts Systems (DOSES)

I sig selv er statistik også et forskningsområde. Forsknings- og udviklingsarbejde er en forudsætning for modernisering af medlemsstaternes og Fællesskabets statistiske system. I forlængelse af DOSES-programmet er det i perioden 1993 til 1997 vigtigt at udnytte de opnåede resultater, at fortsætte det allerede igangsatte arbejde og øge indsatsen inden for de områder, som ser ud til at give gode resultater, at udvide det område, som er omfattet af forskningen, idet der inddrages flest mulige nye teknikker og teknologier, der kan anvendes til statistiske formål. Det er ligeledes nødvendigt at gøre sig generelle overvejelser om de institutionelle rammer for at fremme, koordinere og forstærke de nationale initiativer.

b) Teknologioverførsel mellem statistiske systemer

Inden for informationsteknologi er der efterhånden sket så store fremskridt i forbindelse med standardisering af programmel og materiel, at det nu er muligt at etablere et meget tættere teknologisk samarbejde mellem de forskellige europæiske og nationale statistiske systemer. Mens dette program løber, udarbejder Kommissionen en politik for teknologisk samarbejde baseret på princippet om uddelegering af arbejdsopgaverne til fordel for hele det statistiske fællesskab. Ud fra kravspecifikationer, som er blevet fastlagt i fællesskab, kan et eller flere statistiske kontorer få til opgave at udvikle moduler til informationssystemer til hele Fællesskabets statistiske system. Der vil blive iværksat pilotprojekter i forbindelse med BLAISE-systemet (udviklet af Nederlandene) og nomenklaturserveren, der er udviklet af Frankrig. Andre moduler vil utvivlsomt blive uddelegeret inden for rammerne af Intrastat/Comedi-projektet og andre områder.

c) Den geografiske dimension

Traditionelt har Kommissionens data været udarbejdet på medlemsstatsniveau og for visse datas vedkommende fordelt på store standardregioner (i henhold til NUTS — Nomenklatur for De Statistiske Territorialenheder).

Til forskellige nye politikker kræver informationsmediet en større og mere varieret regional fordeling. Man råder nu over stadig flere data, som er knyttet til geografiske indikatorer. Nye teknologier (geografiske informationssystemer) skaber grundlag for lagerfaciliteter, bearbejdning og præsentation af disse data.

De nye fænomener inden for de forskellige politikker vedrører det statistiske arbejde på flere områder inden for Kommissionen. Som nogle af de vigtigste eksempler herpå kan nævnes reformen og udvidelsen af Fællesskabets strukturfonde baseret på princippet om regional samhørighed, miljøaspekterne, reformen af den fælles landbrugspolitik og de kommende års problemer for landbobefolkningen, der følger heraf, de operationelle behov i det indre marked samt i forbindelse med dets udvidelse og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

For at man bedre kan afgrænse problemerne, fastlægge, administrere og kontrollere politikkerne samt for at informere de myndigheder, som forvalter markederne, er det nødvendigt at råde over oplysninger om en række nye territoriale grupperinger, nogle af fysisk art (f.eks. transport, som eventuelt er grænseoverskridende, til arbejdspladsen).

Kommissionen er begyndt at investere i et geografisk informationssystem (erhvervelse af materiel, programmel og egnet personale, etablering af basissystemer for geografisk information (kartografiske data) og etablering af relationer til statistikker, som refererer til geografiske parametre. Disse aktiviteter vil blive udvidet med henblik på at stille en række centrale tjenester (analogt med de tjenester, der ydes inden for statistik) til rådighed for Kommissionens andre generaldirektorater og samarbejde med de statistiske og kartografiske myndigheder i medlemsstaterne. Der vil blive indledt forhandlinger om politiske aftaler vedrørende ophavsret og priser. Det vil være af særlig stor betydning for de kommende års udvikling, at medlemsstaterne får mulighed for at knytte geografiske parametre til deres data. Endvidere vil Kommissionen fremme anvendelsen af telemåling i forbindelse med de officielle statistikker som potentiel og betydningsfuld kilde til data, som refererer til geografiske parametre, hvis rolle imidlertid endnu ikke er nærmere defineret.

INFO 92

Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers database koncentreret om målene for det indre marked

Help Desk Eurobases:

fax : + 32 (2) 236 06 24

tlf. : + 32 (2) 235 00 03

INFO 92 indeholder væsentlige oplysninger for alle, som ønsker at holde sig ajour med udviklingen frem til 1992.

INFO 92 er en slags brugsanvisning til det indre marked, hvor der permanent gøres status: Kommissionens forslag følges etape for etape, og enhver markant begivenhed sammenfattes og betragtes i den sammenhæng, hvori den indgår. Oplysningerne føres ajour helt frem til sidste etape: gennemførelsen af direktiverne i medlemsstaternes eget juridiske retssystem.

INFO 92 er tilgængelig for alle, fordi systemet er så brugervenligt. INFO 92 giver nemlig mulighed for at konsultere oplysninger på dataskærme ved hjælp af en lang række almindelige terminaler, der kan tilsluttes de pågældende data-net. På grund af den store trans-

missionshastighed, mulighederne for så at sige øjeblikkelig ajourføring (eventuelt flere gange om dagen) og dialogprocedurerne, som ikke kræver nogen specielle forudsætninger, henvender INFO 92 sig både til det brede publikum og til erhvervskredse.

Systemet giver mulighed for nem adgang til informationerne takket være de foreslåede menuer, hvori brugeren kan foretage sit valg, og den logiske præsentation af informationerne, som afspejler præsentationen i hvidbogen og forløbet af beslutningsprocessen i institutionerne.

Brugeren kan ligeledes henvende sig til Kommissionens presse- og informationskontorer eller — for de små og mellemstore virksomheders vedkommende — de EF-rådgivningskontorer, som findes i alle Fællesskabets regioner.

